

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOV. IENSIS

52459

kat.komp.

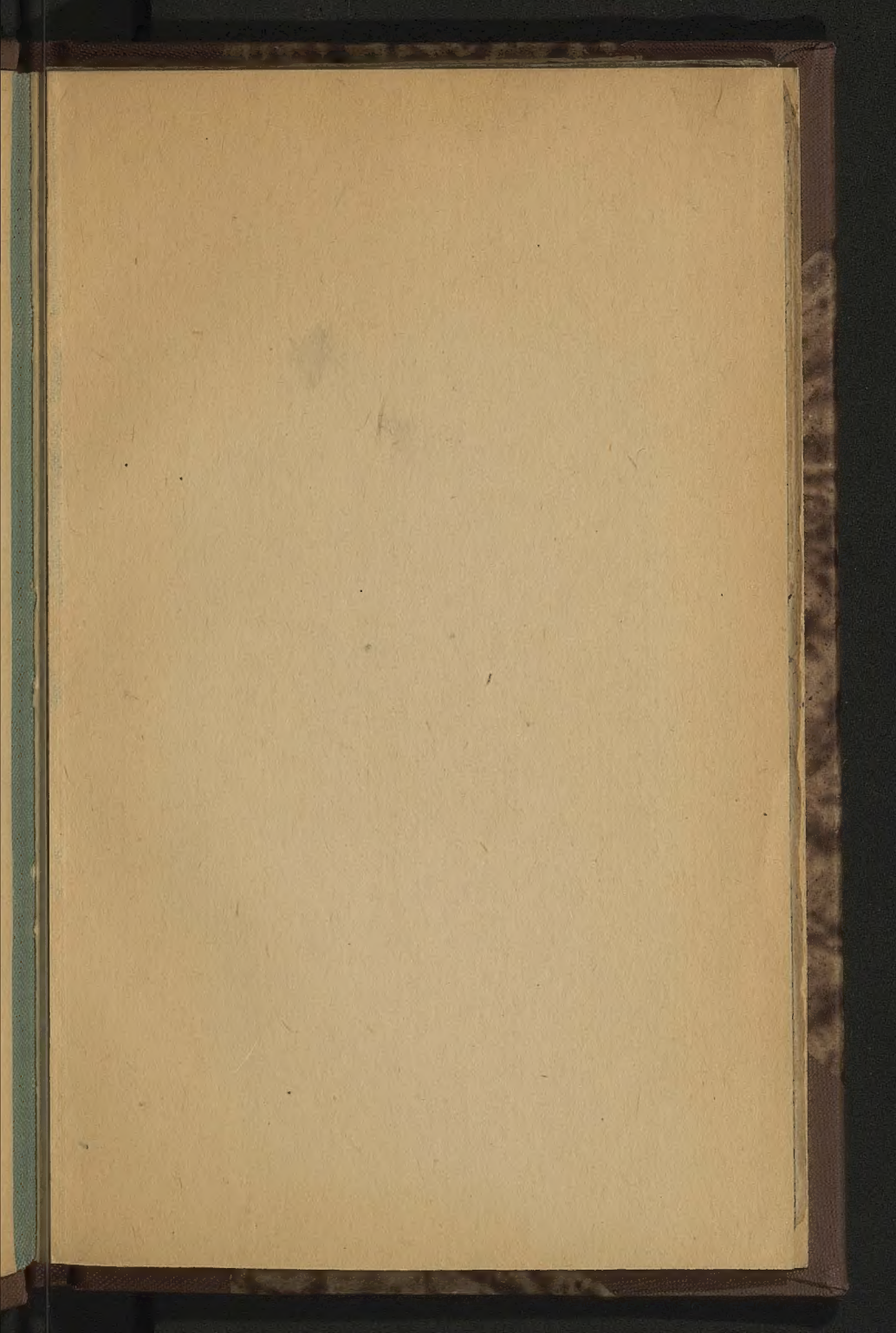
Mag. St. Dr.

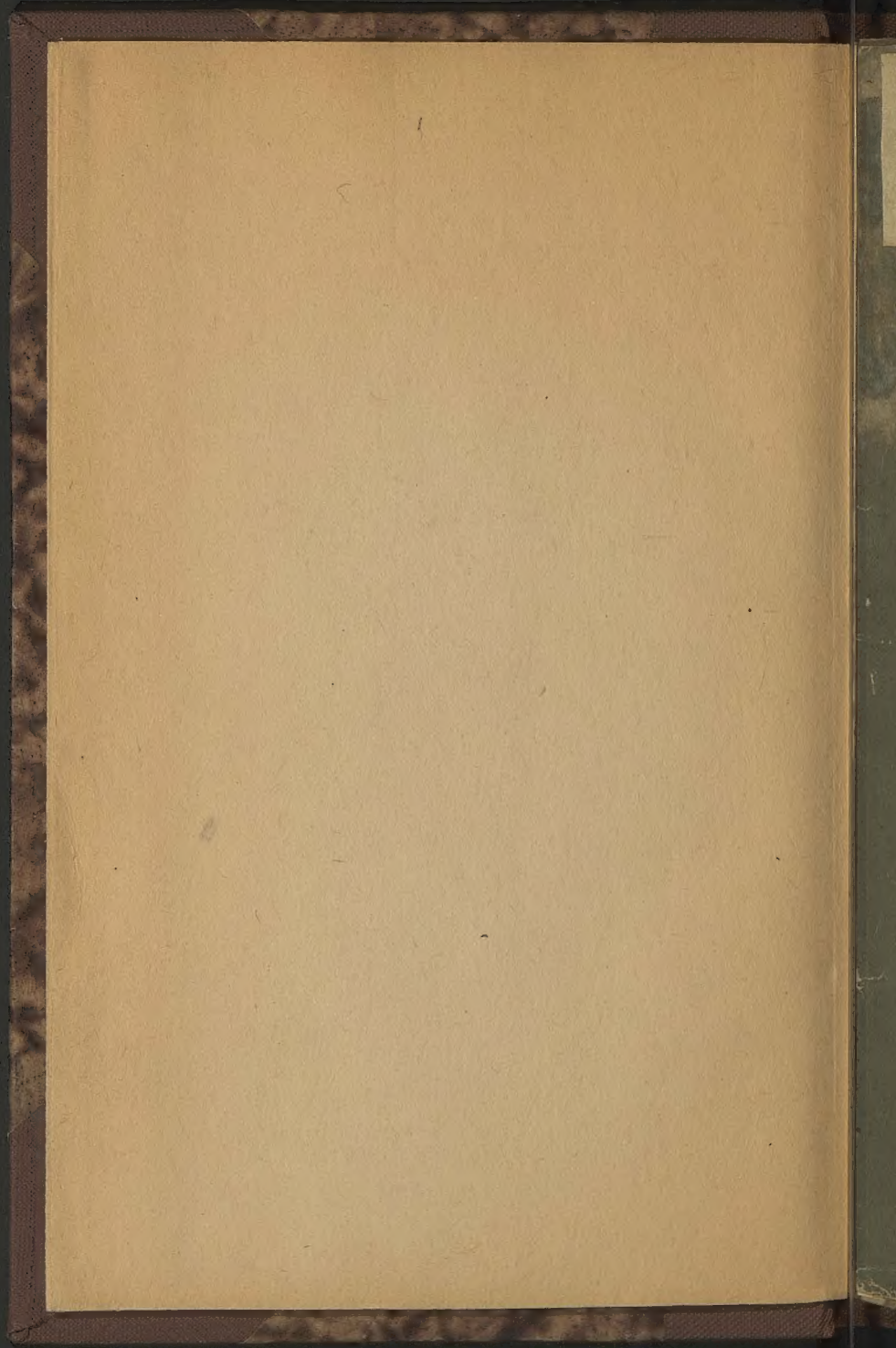
I

52459

I

52459

I

P

Andrzejowski R. Michał. Zbiór mędy
postrachowiskich do wydoskonalenia
w wojcie i w języku słowackim.

PHILOLOGIA.

IV.

~~Gram. 93.~~

~~IX. 9. 24.~~

~~XX. f. 51.~~

Z B I O R
RZECZY POTRZEBNIEJSZYCH
DO WYDOSKONAŁENIA SIĘ W OYCZY-
STYM JĘZYKU SŁUŻĄCYCH
PRZEZ
X. MICHAŁA DUDZINSKIEGO
PROFESSORA POĘTYKI
W SZKOŁACH NARODOWYCH
M I N S K I C H
DO
DRUKU PODANY.

Roku 1776.

W WILNIE.
W DRUKARNI AKADEMICKIEJ
J. K. MCI.

IX. 9. 24

faller

1-10

52459
I

DO CZYTELNIKA.

Nie wielu podobno znajdziemy ani tak doskona-
 tych w Polszczyźnie, którzyby wszystko pra-
 wie wiedzieli, ani tak nieświadomych tego
 języka, których by wszystkiego uczyć potrzeba.
 Najwięcej jest takich, co środek między temi
 trzymają. Wszystkim dogodzić tałe rzecz niepo-
 dobna. Bo aboby nowe słowa pisał, na co się pod-
 jąc nie mogę; i choćbym to uczynił, nie wieleby co
 ważyło: abo musiałbym się bawić świadomemi rze-
 czami; co bezwątpienia nie jednemu sprawiłoby
 tęsknotę. Więc całą pracę moję na to tylko obróci-
 łem, aby z niej korzystali ci najbardziej, którym
 nie tak się uczyć po Polsku, jak raczy douczać się
 potrzeba. A tak obrałem sobie raczy wielom się po-
 dobać, niż dbać na przymówki i nieukontentowanie
 nie wielu.

Przez potrzebniejszy rzeczy rozumiem tu owe,
 o których podobno wielu nie słyszało. Z tych jedne
 są i teraz w używaniu u biegłych zwłazszo pisa-
 rzów i rymotwórców: drugie już są prawie za-
 grzebane, które tym umysłem przelożyłem, nie iż-
 bym miał wolą ich z prochu dobywać, ale aby daw-
 ne księgi czytający jakiegolwiek mieli oświecenie.
 Wszakże przestrzegam, iż nie wszystkie słowa, któ-
 re nam zdają się nie być w używaniu, są w rzeczy
 samej takimi. I owszem bardzo wiele jest pięknych
 słów, o których my zgola nie wiemy, i nigdyśmy
 nie słyszeli. Co zkadby pochodziło, słuchajmy na-
 szego Polskiego Tacyta, którego Imienia i dla gło-
 sney jego na cały świat Polski z mądrości swej sta-
 wy, i dla uszanowania jego osoby nie wyrażam.
 Samiśmy winni temu, (mówi ten wielki Mąż)
 że nasz język poszedł w zaniedbanie, tak dalece,
 że rzadko kto dobrze onym mówi w potocznych

rzeczach, dopieroż piśze co poważnego, w wol-
ney, czyli wiązaney mowie. Umiemy to tylko :
języka naszego, cośmy się w domu, w szczupłyn
barzo osob do nas należących, piaśtunek, flużał-
ców, albo czeladney prośtoty obrebie nauczyl
Biorąc dalsze ćwiczenie groźna zwierchność po-
Łacinie, choć lada jako, albo innemi obcemi ję-
zykami mówić i piśać surowie przykazuie: do te-
go rozmowy dziecinnemu wiekowi przyzwoite
nie wkraczając w głębokie nauk tajemnice, prze-
stają na tym tylko, co płochosć, lub potrzeba wy-
rażać każe. W Palestach Koronnych pełno, dzi-
kiew łaciny, w Litewskich ruszczyzny; żołnierze-
rzemieślnicy naywięcey zażywają słów obcych
celnieyszy biorą za chlubę obcą mową mówić, już
przez grzeczność dla znaydujących się przy nich
cudzoziemców, już chcąc się różnić od niższych
po klasztorach osobność i milczenie zapominają
prawie języka każe: rzadko kto księgi Polskie
czyta, daleko bardziey one piśze, albo je piśać
umie, przygotowanym będąc pierwiey do pisania
czytaniem Autorów starożytnych, wybraniem z
nich pięknych wyrazów, szykowaniem słów: ja-
kimże sposobem możemy się popisować z umie-
jętnością języka macierzyńskiego? Gadać umie-
my, piśać i mówić rzadko kto z nas umie, a to z
własney, jakem wyżey powiedział, winy, że so-
bie szczegulney nauki w wydoskonaleniu się w
oyczytym języku przez czytanie i rozmyślanie
nie czyniemy. *Nie wiem zaiste, komu by te słowa
oczcu otworzyć nie miały! Ja, co się tycze moich
rzeczy, wybierałem je z jak naylepszych Autorów,
jakich tylko mieć mogłem. Co jeżeli ta praca moja
za uieuzyteczną będzie osądzona: przynaymniej
ten będę miał pożytek, że komu dam pochop do wy-
doskonalenia tak pożytecznego dzieła, z którego by
i drudzy, i ja sam bardziey oświeceni zostali.*

REGESTR

Tytułów liczbą Kościelną naznaczonych.

- I. O Literach.
- II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu.
- III. O rozłączeniu sylab.
- IV. O Interpunkcyi.
- V. O nakłanianiu się słów Polskich.
- VI. O Konstrukcyi słów Polskich.
- VII. O wymawianiu słów Polskich.
- VIII. O niektórych przedśłowach, abo prepōzycyach w złączeniu z innemi słowy.
- IX. O słowach obfitujących.
- X. O słowach przedłużonych.
- XI. O słowach skróconych.
- XII. O nazwiskach osób i ludzi krajowych.
- XIII. O słowach nowych.
- XIV. O słowach ze dwu złożonych.
- XV. O słowach pochodzących.
- XVI. O słowach niektórym tylko rzeczom służących.
- XVII. O słowach różne znaczenia mających.
- XVIII. O dawney Polszczyźnie.
- XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszaney.
- XX. O słowach zepsowanych, abo Barbaryzmach Polskich.
- XXI. Słowa niepospolite, abo nie każdemu dobrze wiadome.

I. O LITERACH

1. Dwuch liter w Polskim języku dobrze piszący nie zażywają: *Q-X*; ale zamiast pierwszej piszą *k*, a za drugą *ks* n. p. *Kwarta*, *kwił*, *Kładz*, *książka*, &c.

2. Także nie zażywają *jjo*-*ta*, chyba bardzo rzadko.

3. *a*, *i* *d*, tym się różnią, że nieznaczone i. wybi-tniey się mówi, nie tak n. p. *mam*, *maja*. Ale ten znak dawniejszych był wieków: teraz pospo-licie ani w pisaniu, ani w mówieniu go nie zachowują; zwłaszcza, iż trudno dać na to regułę, a nie wielka między niemi różnica.

4. *b*, *i* *p*, *i* *w*, wten czas się tylko znaczą, gdy się piekliwie wymawiają. n. p. *Drob*; *karp*;

5. Złe piszą koniunkcya *i*, przez *y*.

6. Złe też piszą: *Ociec*, *hoiny*, *naimil/szy*, *mòi*, &c. ale tak należy: *Oyciec*, *hoiny*, &c. Razem się bowiem z poprzedzającym wokalidem wymawia, *y*. Małe zaś, *i*, nigdy i trzebaby czytać: *O-i-ciec*, *ho-i ny*, &c.

7. Z tey przyczyny należy pisać: *czyy*, *szyy*, &c. także te: *lndyy/ski*, *szyyka*, &c. Bo czymże by się

się różniło od, *czyi, czyi?* A jeżeli w tych słowach trzeba, *y*, pisać; czemuż i nie w innych?

8. *ć, ń, ś, ź*, gdy się kładą przed, *i*, a razem się z nim wymawiają, w tenczas nie trzeba naznaczać. n. p. *cię, szczęście, nie, waśnić, się, prosić, ziemia, &c.*

9. Podługowate, *f*, w tenczas powinno się pisać, kiedy dwa *f*s schodzą się. n. p. *Kafsa, Rofsya, &c.* Z początku, i we środku słowa, które chcąc można. Ale na końcu słowa lepiej *s*, niż, *f*.

10. *ż*, kiedy się kładzie po *c, r, s*, a razem się z niemi wymawia, także się nie naznacza. n. p. *czemu, Rzym, skarżę, sżyba*. A kiedy nie razem się wymawia z poprzedzającemi literami, tedy się zawsze naznacza. n. p. *nocze? nasze? rze koń, drze, skarże, rzyko, &c.*

II. Są niektóre słowa podobne do Infinitiwów; przetoż dla różnicy tak niektórzy piszą: n. p. uczyni-ć on, bobrowa-ć skura. *&c.* gdzie-ć, dodać się dla dokładniejszego twierdzenia.

II. O niektórych literach podobnych w wyrażeniu

Jeżeli zachodzi trudność, która się litera za którą ma w pisaniu położyć, szukaj, skąd to słowo pochodzi; obracaj w innym spadku, liczbie, sposobie, osobie, *&c.* a dojdiesz bez trudności. Takie są litery: *b*. i *p*. *d*. i *t*. *f*. i *w*. *g*. i *k*. *z*. i *s*. *ż*. i *sz*. *&c.*

n. p. Nie wiem iak pisać: *lidzba*. czy, *liczba*. uważam z kąd pochodzi? od tego słowa, *liczę*. więc mam pisać, *liczba* Toż mówić o innych; jako to:

Bobkowy, (bób) *nie*, bopkowy. Żabka, (żaba) *nie* żapka. Brzydki, spadki, prędki, (brzydę się, spadam, prędzey) *nie*, brzytki spatki, *&c.* Na klawiko-

8 O języku Polskim.

wikordzie, (klawikort) *nie*, na *klawikorcie*. Kurlandczyk (Kurlandya) *nie*, *ku-lan-trczyk*. Infantczyk (Infanty) *nie* *Inflandczyk*. Chciwszy, powtarzam, powinoga, (chciwy, wtóry, wieś) *nie* *chciszzy*, *Esc*. Ciszzy, (cizsa, ciszę) *nie* *ciższy*. Sroższy (frożę) *nie* *sroszzy*. Obrazki, (obraz) *nie*, *obraški*. Ponieważ, (ponieważ) *nie* *poniewa z*. Wszakże, także, (wszak, tak) *nie*, *wszagże*, *tagże*, Studentski, (student) *nie* *studeński*.

Przestroga. Wszakże ta reguła nie jest powszechna. Tak na przykład, mówi się, *slizam się*, *slizowka*: a jednak nie, *slizki*, *slizkość* ale, *sliski*, *Esc*.

Wiele też jest słów, które różni różnie piszą. n. p. *Jeżeli*, (jeżeli) *i jeśl*. *Pofadzka*. (pofadzam) *i pofacka*.

III. O rozłączeniu Sylab.

Gdy w jednym wierszu nie zmieścisz słowa, staray, się dobrze rozłączyć sylaby bez ujęcia, lub przydania liter. Dla ułatwienia w tym trudności, te się podają reguły.

1. Słowa składane (*composita*) od prepozycji mają być oddzielone. n. p. *Przy-ignął* (*ignę*) *nie*, *przylegnał*, tak, *za-rzynał*, *u-czcil*, *Esc*.

2. Słowa pochodzące od innych, tak się piszą, jak one, od których pochodzą. n. p. *obrzy-dły*, *wściełty*, *gry-żliwy*, *zno-śny*; bo mówi się: *obrzy-dzam*, *wście-kam się gry-ze*, *zno-sze*.

3. Wyłącz kończące się na, *wszy*, gdzie, *w*. dla uczciwości do poprzedzającej sylaby odkładane bywa. n. p. *uczciw-szy* *ziew-dziw-szy*.

4. *śc*, *śh*, *sz*. do następującej sylaby należą. n. p. *go-ście*, *ma-łzty*, *ro-ście*. Wyłącz: *szczeń-cie*, *po-sz cze*, i inne tym podobne, dla wspomnionych wyżej przyczyny.

5. Kończące się na *wski*, zawsze, *w*, należy do poprzedzającej sylaby. n. p. żydow-ski, &c.

6. Kończące się na *cki*, *ski*, zawsze *c*, *s*, należą do ostatniej sylaby. n. p. Witeb-ski, Miń-ski.

7. Uważaj na koniec znaczenie, i sam sposób mówienia w tym znaczeniu. n. p. *dzie-r-żę*, i *dzie-rzę*. *skar-żę*, i *ska-rzę*. *mie-żę*, i *nie-rzę* od *ziem*, i, *odziewam*; ale w innym znaczeniu.

IV. O Interpunkcyi.

Komma, (,) i pisze się przed tym słowem: *który*, *którego*, &c. n. p. *Zły to ptak, który gniazdo swoje jęści*. 2. po tych słowach, i tym podobnych: *a do tego, ktemu, przy tym*. 3. Kiedy wiele słów w jednym spadku, lub sposobie kładzie się n. p. *Człoto, twarz, oczy często króć zawodzą*. Także: *Nie dopuszczę, nie zcierpię, nie zniosę*. Gdy jednak słowa nie bardzo się różnią od siebie, często się komma opuszcza. n. p. *Wielcy i zacni ludzie*. 4. Czasem się komma kładzie dla lepszego zrozumienia. n. p. *Surowe ustawy od osirey słabożytności uknowane, łagodniejsze osłodziły wieki*.

Srzedznacze, abo *Media nota* (;) kładzie się po każdej znaczniejszej peryodzie części, abo *membrum*, nim przydzie do połowy peryodu.

Dwa punkta (:) w pół peryodu.

Punkt (.) na końcu peryodu, gdy się sens należy zakończył. n. p. *Gdyby, jak jest zachwaty C. Werrax, tak był osłóźny w wykonaniu swych bezbożnych zamiarów* (;) *podobno by mógł kiedy z nimi się przed nami utaić* (;) *ale to jeszcze bardzo się dobrze stało* (;) *że z niesłychanym jego zachwalsiwem osłóliwłszy złączył się nierozum* (.)

Znak zboczenia, abo *Nota parenthesis* w tedy się

się dacie, gdy się sens jaki całę inny między drugim sensem kładzie; i zamyka się dwiema takimi łasczkami) (lubo też (!) n. p. *Ja żadney okoliczności nie zaniedbuję (bo też ani należy) nie tylko ciebie chwalić, ale też i pod niebo wynosić.*

Czasem się kłami tylko rozłączają, zwłaszcza kiedy nie bardzo są sęsa od siebie dalekie. n. p. *Przydać też i to, co się obie musi podobać, iż ja sam z twojej kł niemoż przychylności wielkie czuję ukontentowanie.*

Także, gdy jedno, lub dwa słowa między drugim sensem kładą się. n. p. Gniw, mówi Seneka, jest ze wszystkich namiętności nęgorzszy.

Znak pytania (?) gdy albo o co się pytamy; n. p. *gdzie byłeś? albo gniw nakładał pytania wyrażamy. n. p. I pókiż tego będzie? długoż będzie cierpiał?*

Znak podniesienia głosu (!) gdy narzekamy na co. n. p. *Oczasy! o obyczaje! lub dziwujemy się. O wielki jest dom Boży!*

V. O nakłanianiu się słów Polskich.

1. *Substantiva* kończące się na *ca, ia, la, sza*, w których spadkach kończą się na *i*, lub *y*, w tych dobrze się też kończą na *a*. n. p. *Proca, procy*, albo *proc*, z *procy* albo z *proce* Tak: *Zbroia, szysia, praca, wola, chwila, dusza, &c.*

2. *Substantiva* kończące się na *a*, mają *accusativum* na *e*. n. p. *czapkę, Senkę, &c.* Wyłącz kończące się na *ca, a ja, za*, z których iedne mają na *a*, drugie na *e*. n. p. *pracą, płacą, racę, tęsknicą, woią, roją, niedzielę, chwilę, fałę, rekoymią, nadzieję, pieczę, łzę, duszę.* Kończące się na *nia, ya*, teraz pospolicie mają *accusativum* na *a*. n. p. *Lu-tnią, suknią, woią; historyą, koronacją, rekreacją.*
tak-

Także i te, które się kończą, na, *ni. Panią, Łanią,*

U starych Polaków bądź *substantiva*, bądź *adjectiva*, kończące się na *a*, ieśli nad, *á* miały accent, zamieniały *á*, na *ę in accusativo*; ieśli zaś nie-miały accentu nad *a* in *nominativo*, tedy in *accusativo* zamieniały *a* na *ę*. Jeśli kto zatym będzie miał wątpliwość w tey mierze niech się radzi dykcyonarza Xa Knapskiego. Znaydzie-li in *nominativo* literę ostatnią *a* nie notowaną akcentem, niech onę in *accusativo* zamienia na *ę*; ieśli zaś naydzie *á* notowane, niech ie zamieni na *ę*.

3. *Adiectiva* kończące się na *a*, mają *accusativum* na, *ę, Polką, uczoną, nową, &c.* Wyłącza: *moię, twoę, swoię, naszę, waszę, tę, onę, jedną, same, wszystkie.*

4. Nazwiska płci męskiej, i urzędy ich dwojako mają *nominativum pluralem*: podług których, też *adjectiva* rozmaicie się kładą. n. p. *Pobożni Konstantynowie, obo, poźne Konstantyny. Sławni Królowie, abo, sławne Króle, &c.*

5. Niektóre nazwiska narodowe trojako dobrze się kładą, a inne i więcej. *Duńczykowie, Duńczycy, Duńczyki. Hollendrowie, Hollendrzy, Hollendry. Szwedowie, Szwedzi, Szwedy. Anglikowie, Anglicy, Angliki. &c.*

6. *Adiectiva* z temi *substantywami*: *Książa bracia, szlachta*, dwojako się kładą, n. p. *mila Książa, miley Książy &c.* abo *mili Książa, miłym Książom, &c.* Także: *to Książę, i, ten Książę ten dziecina, i ta dziecina.* Bo Polacy w tych słowach nie na znaczenie tylko, ale czasem na ostatnią sylabę patrzą.

7. *Adiectiva* inaczej się kładą z osobami lub nazwiskami męskimi, a inaczej z żeńskimi, także które nie znaczą osoby ludzkiej. n. p. *Ludzie dobry; niewiaśly zaś dobre, konie młode, dęby mocne.*

8. *Psy głodne, i psi głodni. Wilki złe, i, wilcy złi. Kruki czarne, i, krucy czarni. Ptacy powie rzne, i, ptacy powietrzni, i tym podobne, wszelako do-
brze się mówią.*

9. A co mówimy o adiektywach, toż rozumieć o werbach. n. p. *Ludzie, psi, wilcy byli: niewi-
sty, psy, wilki były.*

10. Te słowa dwoiako się także mówią: *Oczy, abo, oka. Uszy, ucha. N gami, nogoma. Rękami, rękoma. Uszami, uszyma. We dwie cegły, cegle. Na obie strony, stronie. Kłopotu, Razu, pokoju, rogu, abo, kłopotu, raza &c. Ku zachodowi, wscho-
dowi, południ, ni. abo, ku zachodu, &c. Dwuch z-
ięców, wędźwiedziów, łosiów, abo zaięcy, &c. W
psach, koniach, oknach, abo, w psiech, koniach, &c. Pierwszy iednak sposób mówienia iest zwyczaj-
niejszy*

VI. O Konstrukcyi słów Polskich

1. Są jedne słowa, które w tymże znaczeniu z różnemi kładą się spadkami. A takie są.

Apetyt mam *na co*, abo, *do czego*. Chwytam się *za co*, *czego*. Dozor mam *nad czym*, *czego*. Do-
chować kogo *śmierci*, *do śmierci*. Gniewam się *za co*, *o co*. (*tak: bię potępiam*) Gram *w karty*, *kar-
ty*. Gram *o pieniądze*, *w pieniądze*. Nalegam *na kogo*, abo, *komu*. Nie spuszcza kogo *z oka*, *z ko-
go oka*. Obowiązuie kogo *pod sumnieniem*, *sumnie-
niem*. Obwieszczam *komu co*, *kogo czym*. Odbyt *czego*, *na co*. Odsądzam *od urzędu*, *urzędu*. Peł-
nię *do kogo*, *komu*. Pilny *w czym*, abo *czego*. Pła-
czę *po zmarłym*, *zmarłego*. Płużę *tu ryby*, *pluży tu ry-
bom*. Polegl *od nieprzyjacielskiej ręki*, *nieprzyja-
cielską ręką*. Pozwać *do sądu*, *na sąd*, *przed sąd*.
Przełożony *nad bractwem*, *bractwa*. Przywykam
do czego, *czemu*, *ko czemu*. Rozmłować się *w kim*,
kogo

kogo. Rzecz do czego, na co. Służy to do czego, ku czemu. Słyszałem temi uszami, na te uszy. (tak, widziałem) użalić się nad q czyią, doli. Wylecieć w górę, gurę. Wyfilić się na co, w co.

Tu należą: *W zimie, w lecie, albo zimie, lecie. Przez dwa lata, przez dwie lecie, albo dwa lata, dwie lecie.*

2. Drugie są słowa, które także różnie się kładą, ale w innym znaczeniu. Takie są:

Błogosławię komu (życzę dobrze) kogo, (szczęśliwym zowie.) Dowodzę kogo gdzie (do prowadzam) czego komu (próbuję) czego na k go (przekonywam)

Namówić kogo (nakłonić) komu (nałaić.)

Odnoszę komu (oddaię) do kogo (oznajmuję)

Ozywam się komu (wołającemu) do kogo, (świadczę się kim)

Pomagam komu (pomoc daię) za kim (jestem z strony czyiey)

Smieję się komu (uśmiejam się) z kogo (szydzę)

Woiować z kim (woynę wieść) kogo (zwy-
cieżać.) *Esc. Esc.*

VII. O wymawianiu słów Polskich.

Wszystkie słowa Polskie długo się wymawiają. Wylącz jednak te słowa: *Chrześcian*, i oby cię za-
bito, gdy się z gniewem mówi. Także słowa od
Łaciników wzięte: *apelacya, bestya, elekcyja, ewik-
cya, familia, fant zya, informacya, konstytucya,
konstellacya, krescncyja, linia, parafia* *Esc.* od Gre-
kow: *Chiragra, kronika Podagra, scyatyka*, *Esc.*
od Hebrayczykow: *Salomon, Daniel, Samuel, Je-
ruzalem, albo Jerozolima.* *Esc.* Które wszystkie
pospolicie się krótko mówią.

Te jednak: *kapituła, Infuła*, wszelako mówią.

VIII. O niektórych Przedśłowiach, abo Prepozycjach w złączeniu z innemi słowy.

1. (*Nad.*) Gdy się to przedśłowie kładzie przed temi literami: *c, g, s, w*, dobrze się, *d*, opuścić może. *n. p. Nadchudł*, abo, *nachudł*. *Nadgradzam*, *Nadgrodek*, *nadgryść*, *nadgnity*, *N. d/kakwie*, *Nadwątlony*, *Nadpsował* &c. abo też: *nagradzam*, *nagrobek*, *nagryść* &c.

2. (*Pod.*) Gdy się kładzie przed, *s*; także się *d* opuścić może, ale w tych tylko słowach: *Podsiżać*, *podsiżegam*, *podsiżegacz*, *podsiłuch*, *podsiłakuję*, *podsiżczuwać*; abo: *posiżać*, *posiżegam*, &c.

3. (*Ros, Roz.*) Przed literą, *p*, zawsze się pisze, *ros. n. p. rospalam*, *rospycham*. &c. Przed innemi zaś, *roz. n. p. rozbiegać się*, *rozchodzić się*, *rozdmuchać*. &c.

Wyłącz. jednak: *Rościagam*, *Roskazuie*, i od nich pochodzące.

Przed *sm, sw, sy, st*, często się *z* opuszcza. *n. p. Rozśmieszyć*, i *rośmieszyć*. *Rozświecić*, i *roświecić*. *Rozsypać*, i *roypać*. *Rozstać się*, i *rostać się*. &c.

4. (*z, s.*) Przed literami *c, k, p, t*. lepiej się pisze na początku *s*, niż *z*. *n. p. schodzić*, *skończyć*, *spycham*, *strącam*, niż, *zchodzić*. &c.

Przed innemi zaś zawsze, *z. n. p. zburzyć*, *zinszyć*, *zniżyć* &c.

5. (*ob*) *Obmierzam*, *obmowa*, *obtaczam*, *obcinam*, *obwiniam*, *obwiewam*, abo też: *omierzam*, *omowa*, &c.

IX. O słowach obfitujących.

Przez słowa obfitujące rozumiem te, które w tymże znaczeniu, mało się co odmieniają. takie są.

1. Te słowa: *skura, struna, pioruny, tłumacz, grunta, munsztuk*, i inne tym podobne. u Poetow często piszą się, i wymawiają przez o, abo ó, *Skó-ra, strona, piorony, &c.*

2. Wiele jest słów poczynających się od, *sz* któ-re dobrze się piszą i mówią przez, *ś*; takie są: *szkłańka, szkło, sierść, abo sierć, słub, śpieg, śleche-ctwo, śli, śnicerz &c.* zamiast *szkłańka, szkło, &c.*

3. *Próžen, pełen, mocen, pilen, winien.* zamiast: *próżny, pełny, &c.*

4. Nakoniec te słowa: *Bąbel, abo bąbel. Bonit, bandyt. Brama, brom, brona. Barzo, bardzo. Biege, bieże, biegnę. Cadze, cedzę! choć, chocia, chociay, chociaż, Ciesnica, cianina. Cmen-tarz; cmyntarz. Ciołak, ciotek, ciolak. Czele, czole. Czechrzę, czochrzę. Dłabie, dławie. Drumiany, drzewiany. Drętowieje, trętowieje. Drzeń, zdrzeń. Gatą, gależ. Giegoce, klekocę. glekocę. Gnieździe, gniaździe. Gont, gonta. Ja-dło, jedło. Jazda, jezda. Kopam, kopię. Kozio-rożec, kozorożec. Lada, leda. Łamie, łomie. Li-tość, lutość. Lsnący się, lsnący się. Melon, malon. Miedzy, między. Miele, me'ę. Metty, mielony. Mieysce, mieszc. (tak: podeście, odeście) Mularz murarz. Na doręczu, na dorędziu. Niemowiatko, niemowiatko, niemowiętko. Nienawisny, niena-wisny. (tak: nie obiętny) Ociet, oyciet. Odezwać się, ozwać się. Odrzeżek, obrzezek. Odsednić, osa-dnić. Ogrywam, ograwam. Olcha, olsza. Olcho-wy, olszowy. Opaństwo, opactwo, opactwo. Oszczę-dzam, oszczędzam. Paczyna, peczyna. Pąd, pęd. Pagurki, wzgórk. Pełę, pełę. Pexel, pędzel. Pfa, pfe. Piłś, piłś. Piotun, piotyn. Głaz, (ten) głę-za, (ta) Płasacz, płasacz. Płasy, plesy. [Po nie-wieściu, po niewiejsku. Poprzecz, poprzek. Posia-dam, ofsiadam. Począta, poszta. Powieka, powieki.*

Poziemki, poziomki. Przedaż, przeday. przedaż-
ny. Przedayny. Przedmowa, przemowa. Przekle-
stwo o przekleństwo. Rosną, rosnę. Sadze, (te) sadza
(ta) Skrzydlasty, skrzydlaty. Smuć się, smęć się
(tak smętek, smętny) Snycerz, snicerz, sznycerz.
Sprzęgam, sprzęgam, Si zoniły, szrenieły. Siwora,
sfora. ziwora. Swywołny, swowołny. Szynpka,
znupka. Szczepy, szczepin. Talar, taler. Tanność,
taniłość. Trzmiel, przmiel. Tulowity, tyłowity. Tu-
pam. tepam. Trafunek, trefunek, traf. Uczestnik,
uczesnik. Wedle, wedla. Weście, weszcie. Wie-
czernik, wieczernik. Wieczorny, wieczorny.
Wdziwam, wzdziwam. Wnętrze, wnątrzę.
Wnuczka, wnuka. W okamgnieniu, w ocemgnie-
niu. Wstydzę się, wstydam się. Wszytek, wszytek.
Wynalazca, wynalezca. Wynurzam, wynarzam.
Zachodni, zachodny. Z tej strony z tej stronę. Zio-
mek, ziemek. Zwadzca, zwiadca. &c.

X. O słowach Przedłużonych.

1. Z początku: takie są: Oskrzesele, Pokazały,
Popona. Potucha, Powoz. Zagaśnie, Zakął, Zam-
rok. Zopytał &c. zamiast: skrzesele, okazały, &c.

2. We frzodku n. p. Kolika, Ławica. Nobaczny,
Szczodoziemny, Pódek, Trunna, Wilita, Zaguba,
&c. zamiast: Kolka ława, niebaczny. &c.

3. Na końcu: n. p. Jdący widziałem &c. Tak.
że te: Syniec, syrzec, dzbaniec, kawalec, &c. Tak-
że: Pódzi, weźmi, Owen, tamóy, heydyż, cudo
&c. zamiast, pódź, ow, tam, hey, cud.

Przestroga. Wiedzieć jednak potrzeba, że te
słowa barziej w wierzszach uchodzą, niż w wol-
ney mowie.

XI. O słowach skróconych.

1. Z początku: takie są: By, cęgi cześny, kinie-
nie

nie, marst, mroklem, mylny, neta, ostawiam, pach, spaniały, scie, wrot, zban, żeństwo, ż: zaty &c. zamiaść: Oby, obcegi, doczesny, &c.

2. We śrzodku: Ano, a ono. Córa, czworletni, dżdżem, haydów, Jeomość, Księcy, Łokty, łokcia-mi. Me, tve, swe, mościwy, miłościwy. Nabiegalcieć się, nieścigły, nieurodny, nieurodzayny. Oznał się, pada, po diasku, po diabelsku. Poczkać, połnie, połdnie, południe. Pszenica, Rzkę, rzekę. Rzkomo, rzekom. Skleńca, tółw, tułow. Ulnął, ulgnął. Włzytek, zawdy, zięty &c. Także te: jad-szy szed-szy &c. zamiaść, jadłszy, &c. Także. Ocz-mi, kołmi, wołmi &c. zamiaść, oczami, koniami, wołami.

3. Na końcu n. p. Dan, wzięt, pogrzebion &c. zamiaść. Dany, wzięty &c. Mądr, młód, głuch, chciw, myśliw, Piotrow, Faunow, za. mądry, mło-dy &c. Mituiem, szanuiem, boim się &c. zamiaść. Mitujemy &c. Byłim, czynilim, słyszelić &c. zamiaść, bylić &c. Przemóg, pomóg, ziad, przy-szed &c. za, przemógł, przyszedł &c. Nakoniec te słowa: Ali, alić, aliści. Chocia, Cieśń, Czem. Da my, daremny. Dwoy, dwojaki. Kłam, kłam-stwo. Myśkw, myśliwiec. Natręt, natrętnik. Ni, niby. Obu, Ogrom, Oń, zań, poń, nań. Ot, Pirrw, Plut, płata. Pohyt, pobycie. Postep, Pożog, pożo-ga, (tak. gont, płaz, toń, sarn) Prze, przez. Słusz, słuszność. Spad, spadek. Traf, trafunek. &c.

XII. O Nazwiskach osob, i ludzi krajowych.

Andrzej, i Jędrzej. Antoś, i Antek. Benedykt i Bieniasz. Bonawentura, i Dobrogost. Bernard, i Bernat. Hieronim, i Jarosz. Jgnacy, i Zegota. Karol, i Karzel. Kunegunda, i Kinga. Leon, i Lew. &c.

Od Kraiu. Arab, Arabczyk, Arabin. Infantczyk, Infant. Moskal, Moskwicin, Rosiya, Rosieja. Roslyński, Rosleyński. Rusin, Rusniak, Rusak. Śląk, Śląsko. Ślązak, Słęzak. Krakowczyk, Krakowianin. Krakowiak. &c.

Przestroga. Z tych słów niektóre już nie są w używaniu, chyba u Poetów.

Co się tycze Łacińskich i Greckich nazwisk. O. sob imiało: różni różnie piszą; a nawet cismie niejednokrotnie. n. p. *Horatius*, Horaciusz, Horacy. *Scipio*, scypio, scypion. *Karthago*, Kartago, Kartag, Kartaina. *Cupido*, Kupido, kupid, kupidin. *Tarquinius* Tarkwiniusz. Tarkwin. *Socrates*, Sokrates, Sokrat.

Cesar, kiedy nazwisko, to *Cezar*. A kiedy godność, to, *Cesarz*.

Inni nic nie odmieniając, zachowują nawsępadki tego języka, którego jest słowo. n. p. *Muse* rzekły, *Ganimeden* porwano, *Phebus* świetny. *Horatius* powiada, *Socrates* filozof &c. Ja zosta wiwszy w tym guście każdego, wolę naśladowa tych, którzy gdzie mogą, składnie na Polski języ zwyczajem innych słów nakładają. Ci, którzy i naczey czynią, naśladowią w tym Łacińnikom którzy Greckie słowa czasem po Grecku kładą: n. p. *Matheseos*, *Musices*, *Phisices*. &c. zamiast *Mathesis*, *Musicae*. &c. Wszakże jako nie wszyscy Greckie słowa w Łacińskim języku dobrze si wszelako kładą: tak podobnym sposobem nie wszystkie Łacińskie i Greckie w Polskim. Ucho sposób pisania, ile terażniejszego wieku autorów, w tym niech będzie przewodnikiem.

XIII. O słowach nowych.

Nowość słów, ile w języku żyjącym, nie ma być ganiona, aby tylko słowa nie były naganne. Ską-

Skapość wyrazów, gładkość, naturalność, i nowość rzeczy daią pochoć do wynaydowania nowych. Każde nowe słowo powinno dobrze rzecz wyrażać, na dawnych się słowach fundować, bydź gładkie, nie zbyt długie, i ładne do domyslenia się, jakie są: *Bezkrolewie*, czynność, *bezsłowność*, *udaremniony*, &c.

XIV. O słowach ze dwu złożonych.

Wielej sć słów z dwu złożonych, których większa część raczey w wiązaney, niż wolney mowie jest w używaniu. Takie są: *Blaskorodne* zbroie. *Dwomorski* Korynt. (między dwoma morzami) *Dziworośny* (czarnoksiężski) *Galeziurogie* Sarny, jelenie &c. *Gwiazdolity* trakt. (niebo) *Gwiazdosiężna* góra, *Jasnozłoty* okrąg (słońce) *Iskrodny* cerber. (ogniem tchnący) *Kozionogi*, *Koziosłopy* Satyr. *Krętopłomienne* belty. (pioruny) *Krwawożyrca* wilk. *Kudłogady* poczet (jędze mające w warkocz węże w plecione; bierze się za złych ludzi) *Liskorodne* drzewo. *Lotnobytny* piorun. *Morzowładny* Neptun, abo wiatr. *Nieradowiś* (którego nieradzi widzą) *Nosostrzały* Kupid, iż go z strzałami malują. *Ogniołowe* groty (pioruny) *Ogonooki* paw. *Ogniomiot*, (ogniem tchnący) *Parchotręty* kozieł. *Placzoboyny* krokodyl, iż iadem łez swoich zabija. *Placzorode* jędze. *Prawdohwca*, który subtelnie we wszystkich prawdy dochodzi. *Prędkonogi* *Pstroogony* dzieciół. *Różnobarwy*. *różnokraśny* kwiat. *Skibokrayny* ptug. *Smiercionośne* groty. *Smutnowrogie* sowy. *Stogłowu* cerber. *Szczepiowiar*, który wiarę S. włczepił. *Szerokolistny*. *Tróymiąszczy* (o trzech głowach) *Troywieki* Nestor. *Troyrodna* chimera, iż miała w sobie poł konia poł niedzwiedzia, poł człowieka. *Tyszącznobarwy* *Wiatropodny*

miech kowalski. *Wiekokorzenne drzewo* *Wiekorodny. Wielerożki* (na wiele lat trwający) *Winogard, winomiot* (co wina nie piie) *Wodoszumny strumyk. Wszytkotwory przemysł. Wszytkozrze* *łonce, Wszytkożywny duch* (o Bogu) *Zbóycokryty las,* (gdzie się zbóycy kryją) *Złotorodna góra, &c.*

XV. O Słowach pochodzących.

Nie masz prawie żadnego słowa, od którego by, wiele innych słów nie pochodziło, już w różnych częściach mowy, już w teyże samey, jak to z kilku przykładów pokaże się, n. p.

Bloto: błociany, błocisty, błotny, błocz.

Loch: Lochowanie, lochowatość, lochowaty || *Lochowany, lochuię lochowato*

Lipkość: lipki, lepisty, lipnę, lipnieie się.

Liść: liściowy, liściany, liściasty (liścia pełny)

Marmur, marmurowanie, marmurownik, marmurowy, marmurowaty, marmurowany, marmuruię.

Miara: mierzę, miernik, mierniczy, mierny, miernicki, mierność, miernicze, mierniczne.

Widzisz, jak wiele słów w różnym znaczeniu od jednego pochodzi. Nie od każdego jednak słowa wszystkie formować się mogą. Nikt bowiem nie mówi: *Oknuię, kręguię &c.* a w tedy okryślenia słowy użyć potrzeba, n. p. *wstawiam, robię okno, Piszę, opraciam księgi. &c.*

XVI. Słowa niektórym tylko rzeczom służące.

Bocian nosem glegoce glekoce. Bąki bąkaia. W brzuchu *kruczy, kluka, warczy. Chrząszcz brzmi* *Dziela wielkie huczą, wiją. Dziecie kwili, kwili się* *Dzwon stłuczony, abo garniec szczerka, głuche brzmi. Flaśzka głuka, belgoce. Garnek (wrzący)* *abo w garku glegoce, glekoce. Gęś gega, kręci*
Gu

Gołąb grucha, bębni. Kaczka kwaka, Kiernoz krzeka. Kokosz kwoka, gdacze krzekocze wabi (gdy kurczęta wodzi) Koń rze, poryża. Kur poie, pieie. Niedzwiedź mruczy, mamrzy. Owca, kozieł, ciele beczy, beka. Pszczoła bączy, bąka, brzęczy. Pies warczy, szczeka (gdy zię) skoli, skomli (gdy się łaśi) skowyczy (gdy go uderzą) wyie (gdy smutny) Ptak kwili. Ptaśtwo małe świerzgoce, śpiewa, gwarzy. Ryba beble, pluska ogonem. Sowa, puhacz huczy. Świerczka, świerzgoce, świerkocze. Wiatr świsła, świszczy, dmucha, dmie, szumi, wieie. Woda burczy, szumi. Wrona, kruk kracze, kraka. Zaby dukają, szrzeczą, rzegocą. Zając kwili. Żelazo rospalone w wodzie sapa, parska, szumczy. Zórawie krerają. Zająkliwe momoce, beśkocze.

Przyday i te: Broni szczek, Miedzi brzek. Trahy dźwięk, wrzaskliwy odgłos. Koni tęt, tęt, tęt, tęt, tęp. Owiec bek, bek, beczenie. Ptaśzat piśk, gwar. Zórawi krecanie. &c.

Także te: Niewiaśta żłagła, porodziła, powiła. Owca, kotka, niedzwiedzica, zaięczyca kotna, okociła się. Suka, wilczyca szczenna, oszczeniła się. Krowa łofzyca cielna, ociełiła się, &c.

XVII. O słowach różne znaczenia mających,

1. Niektóre Substantywa Polskie wyrażają i działanie, i samo dzieło, n. p. Budowanie, czytanie, picie, powicie, śpiewanie. &c.

2. Niektóre Adjektywa znaczą i actionem, i passionem. n. p. Chwalny, dobyty, łakomy, łowny, mówny, namówny, płaczliwy.

3. Barzo wiele jest słów metaforycznych, abo nie właściwie znaczących. n. p. Partacz, właściwie, starych rzeczy poprawiacz: niewł: zaś, niedośkonaty, w czymkolwiek. Takie są: Barszczyk, któ-

ry ani śmierdzi, ani pachnie. *Borguie*, za pobłażam. *Cma*. (ciemność) za mnóstwo. *Język* za obmowa. *Kipi się* lud z miasta. *Klekotka*, za świegotliwy. *Łacina*, za strofowanie. *Pęcherz* o małym azłym *Pierzę kiiem*. *Podkop*, za zdrada. *Przefypuie*, za drogo płacę. *Przyswiecam* komu, za podłzczuwam. *Skubię się*, za leniwo się ubieram. *Wątrobka*, za gniew. *Wylatam*, za chępie się. &c. &c.

4. Nakoniec te słowa. (ba iżzabiłem.

Ba, 1. zaiste n. p. *ba* nietak jest. 2. nawet, też. np.

Bacność 1. ostrożność. 2. rozum. 3. wzgląd.

Blona. 1. w cieie, przy mozgu, przy sadle &c. 2. okno.

Bosak. 1. bosy. 2. hak do rozrywania.

Brama. 1. galon. 2. do miasta &c.

Bursak. 1. Muzyk. 2. współmieszkaniec.

Chłop. 1. kmięć. 2. chwalcę n. p. grzeczny *chłop*. 3. dodając dla wybitności n. p. *oszałat chłop*.

Chrośczyć. 1. Chrobotam jedząc. 2. chrostem plotę.

Ciciorka. 1. ptak 2. groch Włoski.

Cug. 1. Koni. 2. w biegu. n. p. *jednym cugiem*, *abociągiem*. 3. *cug wody*, t. i. kanał, *abo prowadzenie*.

Cynek. 1. figura taka bywa na kostkach. n. p. *w cynek co rozsadzić*. 2. piszczałka podobna do kornetu.

Dobrze. 1. ledwie. n. p. *dobrzem żyw na to*. 2. długo. n. p. *dobrze w noc*. 3. bardzo. n. p. *dobrze podpiły*. 4. drogo, *dobrze*. *przedać* 5. tanio *dobrze kupić*.

Drewnia, *abo Derewnia*. 1: drewnik, gdzie drwa składają, *abo rąbią*, 2. *drewnianka*, t. i. budynek drewniany.

Dukam. 1. trąbię w róg. 2. *toż samo powtarzam z uprzykrzeniem*. Da-

Duży. 1. wielki 2. silny.

Dworstwo. 1. Obyczajność 2. żart. 3. nieszczerłość.

Gamrat. 1. fryerz, załotnik. 2. towarzysz.

Gąsior. 1. ptak. 2. kuna żelazna, więzienie. 3. dachówka szeroka wiechowa, łuby na chałupach.

Głęb. 1. głębia, głębokość. 2. łodyga.

Głodzę. 1. głodam. 2. głodnym czynię.

Godło. 1. haśło, znak zmowy. 2. wróżka.

Granat. 1. Kołtur 2. sukno granatowe. 3. drzewa rodzaj.

Grobowiec. 1. co groby odziera. 2. nagrobek.

Grzędza. 1. lecha. 2. żerdź do wieszania czego, do siedzenia kiurom.

Hałas. 1. zgiełk. 2. płaszcz, abo epomida.

Kacarz. 1. heretyk. 2. koń zuchwały.

Kaduk. 1. Wielka choroba 2. maieństwo opuściała. 3. prawo kaduczne n. p. kadukiem dostał.

Kaldun. 1. Brzuch. 2. brzuchaty, obżarty.

Karbunkul. 1. kamień drogi, 2. wrzód ogniisty.

Kierat. 1. winda, którą co z dołu wyciągaia. 2. więzienie, w którym więźniowie co robią.

Kobyłka. 1. Klaczka. 2. robak czworoskrzydłasty z białą główką. 3. upetlić. 4. węzeł do rozwiązania łączny.

Konam. 1. Umieram. 2. kończę.

Konwirsz. 1. nawrócony do wiary. 2. laik zakonny,

Kopię. 1. (Kopiecz,) Kopam. 2. w kopy składam. (Kopisz, kopi).

Kregi. 1. kark. 2. zatoki węzowe, powrozowe, etc.

Krtaniey. 1. Obrączki chrząstkowe, jakie są w gardle. 2. dziura głosowa w piszczałkach.

Kunszt. 1. rzemieśło 2. żart, igrzysko.

Leguię. 1. zapisuję co komu. 2. często legam.

Łoże. 1. łóżko 2. u cieśli, stolarzów, dziurą do spienienia drzewa. 3. tok, rów, którym płynie

rze-

- rzeka 4. łoże biegunów u taczek, u kół młynskich. &c.
- Met dać komu.* 1. zaprzec kogo grając warcaby. 2. wycięczyć. 3. przyprzeć do ciasnego kąta, t. i. zadać komu trudność.
- Modła.* 1. modlenie się. 2. perpendykuł u mularzow, &c.
- Nawodny.* 1. wodą otoczony. 2. przebywający na wodzie: n. p. *nawodne ptaśwo.* t. i. gębie, &c.
- Nowak.* 1. nowotny, niedawny. 2. nowych rzeczy wynalezca.
- Obiata.* 1. ofiara. 2. obiecanie. ślub.
- Oklektany* 1. Pospolity, wszystkim wiadomy. 2. przyzwyczajony do niewygód, do &c.
- Ogrom.* 1. (na słyszenie grzmot, okrzyk, 2. (na poyrzenie) ogromność.
- Panna,* 1. dziewczka. 2. pęto na ręce i nogi.
- Państwo.* 1. prawo na jaką rzecz. 2. Królestwo, ma etność jakiego pana. 3. Pan, i Pani, n. p. *jest państwo doma?*
- Pariskam.* 1. żelazo rozpalone 2. kicham. 3. śmiechem.
- Petnię.* 1. czynię rozkaz. 2. pię do kogo. n. p. *petnię do ciebie.*
- Petzną.* 1. czołgam się. 2. blakuię. n. p. *opetzną suknią.*
- Piszczele.* 1. piszczałki. 2. kości długie u nóg człowieka.
- Pluśk.* 1. ogon rybi. 2. pluśkanie. 3. niepogoda.
- Potoczny.* 1. Co się łącno toczy. 2. zwyczajny pospolity.
- Przekahacić kogo.* 1. uiać sobie. 2. przewyżżyć, wygurować.
- Przezroczyły.* 1. przejrzyły. 2. |przez rok| rozdący.
- Przepadam.* 1. przybywam z prędka. 2. przyzwalam.

- Ptasznik.** 1. co łowi, lub dogląda. 2. miejsce dla ptaków. 3. księga o ptakach.
- Rum.** 1. gruz rozwalin. 2. rospychanie n. p. rum czynię.
- Ryza.** 1. groza, kluba. n. p. wziąć w ryzę. 2. rowek u szynwagi. 3. ryza papieru. t. i. 12. libr. 4. aparat Ruiki.
- Siewka.** 1. ptak. 2. gra taka kalkułów.
- Skala.** 1. Opoka z drobnych kamyczkow złożona. 2. rysa, rospadlina.
- Slak, abo szlak.** 1. ślad, gościniec. 2. paraliż. 3. sićko na ptaki. 4. u postawów sukna.
- Spiza.** 1. kruszec taki. 2. co w spizarni napakowano.
- Stadnik.** 1. Ogier. 2. wódz stada. 3. koniuch.
- Strzelec.** 1. o człowieku. 2. wąż taki, co się rzuca.
- Święc.** 1. poświęcam, obchodzę uroczyście. 2. udamę co złego za rzecz dobrą. n. p. służności pożorem iawne zbrodnie święc.
- Świszcz.** 1. szczur duży w górach. 2. strzała z szelestem lecąca, dla zabawki tylko.
- Szala.** 1. misa szalna. 2. głupi, szalony.
- Szabla.** 1. kruszc. 2. przód okrętu.
- Tok.** 1. pór, krwotok, krwi cieczenie. 2. do kopii na koń. 3. tok żelazny w ziemię wbity dla proporca stawienia.
- Trąd.** 1. parch rodzący się z flegmy, lub z melancholii, o jakim trądzie jest mowa w Piśmie S. 2. osypanie twarzy czerwone, jaki trąd jest niewłaściwy. 3. co pszczołom wodę nosi.
- Wędz.** 1. fufz w dymie. 2. wędą łowię.
- Żaloba.** 1. sukna żałobna. 2. oskarżenie u sądu. 3. suplika.
- Żarliwość.** 1. gorliwość. 2. obżarstwo.
- Złotnik.** 1. rzemieślnik. 2. robaczek, i ryba, co się w noccy świecą.

jest

Jest też wiele słów innych, osobliwie które znaczą niektóre rodzaje zwierząt, ptasząt, ryb, robaństw &c. jako to: rybał w k. krolik, &c. Znajdziesz też nie mało pod liczbą 21.

XVIII. O dawney Polszczyźnie.

Przypomni tu sobie, com powiedział w przedmowie. Przydać też tu należy arcy-mądre zdanie sławnego ksiąg Łacińskich Tłomacza. Nie wi-dzę, (mówi ten Autor w Salustyuszu swoim) za co byśmy się starożytnych słów Polskich tak barzo wypierać mieli; owszem trzeba, abyśmy je (wyjąwszy owe cierpkie i nieokrzesane, irzadko od którego z starych Polaków używane) czytaniem starożytnych Ksiąg sobie oswoiili. Bo ieżeli odrzucimy, jako słuszno jest, dzikie i przywożne makaronizmy, słów nowych, natężenie Polskie mających niedostarczamy; gdyż do tego trzeba powściągnąć wziętości: a starożytnych też makaronizmami przez lat wiele zagrzebionych wskrzeszać nie zechcemy, musim koniecznie zubożyć Oyczytły język, i do tej szczupłości przyprowadzić, iż onym obce księgi, na czym narodowi naszemu wiele zależy; dostatecznie tłumaczyć (ba ani cc innego pisać) nie podołamy. Póty są jego słowa. Wszakże, ponieważ język nie jest tak doskonały, żeby się z czasem nic w nim odmienić lub przydać nie mogło: musi więc być to koniecznie, iż póki język żyje, póty jedne się słowa starzeją, drugie na ich miejsce następują. Takie są:

1. Słowa dwum osobom służące. (numerus dualis) n. p. *Pódkwa, pódkta, &c. zamiast, pódkmy, pódkci.*

2. Niektóre przysłowia (adverbia) kończące się na *e. n. p. braterskie, oycowskie, barbarzyńskie &c. za: po bratersku &c.*

3. Niektóre *Aphereses*, abo zkrócone z począt-
ku, jakie są: *ey, ki, ka, kie, ki go.* zamiast: *jey, ja-
k. &c.*

4. Niektóre *Apocope*, abo z końca n.p. *frog, iza,*
dwóy &c. za: *frogi, izali, dwójaki.*

5. Niektóre *Syncope*, abo ze środka n.p. *późnie,*
ziat, zamiast: *południe, ziadt.*

6. *Mam, jam, pan, jan &c.* zamiast: *mam. &c.*

7. *Namiłszy, namędrszy. &c.* za *naymiłszy.*

8. *Naszy ludzie, nauczeńszy mężowie &c.* za-
miał: *nasz, nayuczeńsi.*

9. *Głębokiem, uniżonem, mądrem. &c.* za. *głębo-
kim &c.*

10. *Z Sycylii, familii, braciey, księzey &c.* za:
z Sycylii, familii, braci, księży.

11. Na ostatek te słowa: *Abych, za abym. Chro-
bry, pyłzny. Gniezdo, Gniazdo, Gniezno. Gi go.
Książ. Książę. Nain. wain. nalz. walz. Omy, ty
zabawy, za, one, te, &c. Z tobam, z sobam. z to-
bą, z sobą. &c.*

Przeestroga. Z tych słów niektóre w wierszu
użyć mogą, aby tylko nie często. W mowie zaś,
żadney nie masz ich używać przyczyny. Opisu-
jąc jednak wieśniaka Polskiego, możeż ich śmia-
ło użyć, stosując się do ich mowy: gdyż u pro-
stoty tameczney pełno jest słów takich.

XIX. O Makaronizmach, i o mowie mieszanej.

Makaronizmy, są to słowa nie właściwie Pol-
skie, ale już z Greckiego, już z Łacińskiego lub
innego języka wzięte. Kto chce wiedzieć, które
to słowa od którego języka pochodzą, niech czyta
Indicem rerum insigniorum X. Knapkiego pod
tytułem: *Polonica dictiones à Latinis &c.* Gdzie
też znajdzie, iż nie wszystkie te słowa mają być
używane, jako rodzowitym Polakom nieznajome,
zola

zwłaszcza gdy inne są dobre Polskie słowa.

Mowa zaś mieszana, kiedy słowa Polskie z Łacińskimi mieszane bywają. n. p. To *ad amulum* być nie mogło, tylko *pro una vice*, a tak *per consequens* &c. Ten sposób mówienia, dopieroż piania, cale już nie jest w modzie. Są jednak niektóre okoliczności, w których możemy użyć tego sposobu, naśladować w tym Rzymian w swojej mowie Grecyzny używających. Takie są: gdy albo nie mamy wyrazów Polskich, i choćbyśmy wyrazili, nie zrozumiałoby nas; albo gdy nie chcemy, aby nas wszyscy rozumieli; albo gdy o takich rzeczach mówić przychodzi, których oczyty wyraz obraziłby uszy. Szpetne bowiem rzeczy obcym językiem wyrażone, nie tak się szpetne wydają.

Prócz tego, wiele jest słów mieszanych, zwyczajnych Polakom, które niby w przysłowie położyły, n. p. *Per fas & nefas*, byle było u nas. *Civitas Cracovia*, kup sobie, jako i ja. *Ix pix cum vocali*, każda liszka swój ogon chwali. *Avis* ptak, *superbia* dworak. Te i tym podobne powieści w mówieniu codziennym jakkolwiek użyć mogą, ale w mowie do słuchaczy z wielką trudnością.

XX. O Barbaryzmach Polskich, albo słowach zepsowanych.

Barbaryzmy Polskie, są to te słowa, których dobrze piszący po Polsku nigdy ani używają, ani używali, i owszem im cale są niewiadome. Popełniają się zaś:

1. Odmianą słowa czy to przydając, czy ujmując, czy nakoniec zamieniając litery albo sylaby.

Zle. . . . *Dobrze.*
Barwierz - Barwierz.
Bardysz - Bardysz.
Chitry - Chytry.
Cześciuę - Cześciuę.
Dwanaasty - Dwanaasty.
Chalastra - Chalastra.
Gibki - - Gibki.
Gruby - - Gruby.
Gryczany - Gryczany.
Jagły - - Jagły.
Kacha - Kachel, ten.
Kawakata - Kawalkata.
Kociół - - Kociół.
Kozioł - - Kozioł.
Komar - - Komor.
Koźdy, kuźdy - Każdy.
Królewicz - Królewic.
Kwokcze - Kwokta.
Maksta - - Makst.
Motam - - Motam.
Ob co - - O co.
Osm. - - Osm.
Osmnaasty - Osmnaasty.
Otreby - - Otreby.
Porecz - Porecz, ta.
Piawka - - Pijawka.
Pianica - - Pijanica.
Pokocić się Potoczyć się.
Porohi - - Progi.
Potaż - - Potaż.
Poymać - Poimać.
Rechwa - - Refa.
Roskaraczyć. nogi Ro-
 skaraczyć.
Rozowy, chleb, Rozowy.

Zle. . . . *Dobrze.*
Rozawiam Rozdziewam
Rubel Powąż, pawęza.
Rura tabaki. - Rola.
Ryszowanie Ruszto-
 wanie.
Ryszunek Ryszunek.
Sierzp - - Sierp.
Sieistrzan (podciąg)
 Sieistrzeniec.
Sini, siniość Siny, finość
Siniawy - Sinawy.
Smieciuszka Dzierlatka.
Starć, otarć Zetrzeć, o-
 trzeć.
Strzynadel Trznadel,
 trznadl.
Sysun - - Osesek-
Szaragi - - Szragi.
Szereg - - Szereg.
Szłapak - - Człapak,
Szłapię - - Człapię.
Szmaruie - Smaruie.
Topol - - Topola.
Warszaw Warszawa.
Warząchew Warzęcha.
Wielkonoc Wielkanoc,
 Wielkieynocy.
Wycieczam Wycień-
 czam.
Uwieczam. Uwieńczam.
Zam/sza, - - Zame/sz.
Zemec - - Zeńca.
Zerstwa - Dziarstwo.
Zwierziadło Zwiercia-
 dło.

2. Nie zachowaniem *Generis*, a za tym i Deklinacyi. Takie są:

Zle powiesz: dobry karm, ten kozyr cynowy konew, drohny konop, żelazny obręcz, żużel, ptaśzy zob, podły spiż: ale tak mów, dobra, karm, abo ta kozyra karmia, cynowa konew, &c. Ztąd też zle konwem, obręczem &c. ale konw a, obręczą, żużlą, &c.

Przeciwnie zle powiesz: zielona piec, mała ptaśzka, cynowa talerz, bogata krama, wielka rosterka. ale tak mów: zielony piec, mały ptaśzek, cynowy talerz, bogaty kram, wielki rosterk. Ztąd też zlebyś mówił: w piecy, za piecą &c. ale tak masz mówić: w piecu za piecem. &c.

Zle też się mówi: Surowa tuczywa, wielka stada, gaśzona wapna. ale tak należy: surowe tuczywo, wielkie stado, gaśzone wapno.

3. Nie zachowując akcentu nad literami [tak [w pisaniu, jako też w mówieniu.

Zle więc powiesz: Bog, który, drot, ostarz, mo-witem, Jakób, Józef &c. ale mów: Bóg, który, &c.

Zle też powiesz: Wódz, woysko, młodszy prze-wrótny łódź, &c. ale tak mów: Wodz, woysko. &c.

Zle powiesz: grzech, mleko, moiej &c. ale, grzech, mléko, mojęy, &c. gdzie é ma się wymawiać nakształt, i.

Nie mów, śmiech, śmiertelny, &c. ale, śmiech, śmiertelny &c.

Przeciwnie, zle powiesz: sprośny, zazdrośny, &c. ale! masz tak mówić sprośny zazdrośny &c.

Zle powiesz: drażnię, bliźni, &c. ale drażnię, bliźni.

4. Prędkim wymawianiem, n. p. Kazimierz,
Rzecz

Rzeczpospolita, Apostoła, tysięcy, Katolicy. *Esc.*
gdzie, zi, li, si, si, długo wymawiać się maia.

5. Słowa żadn go do Polskich podobieństwa
nie mające: abo choć Polskie, ale w inszym zgo-
ła znaczeniu. Takie są:

Zle.	Dobre.	Zle.	Dobre.
Ager - Tatarak, abo zie- le tatarskie.		Padło - Scierw.	
Bierzwiłono, drzewo o- krągłe.		Płyt - Płty, trała.	
Borysz - - Litkup.		Polano - Drewno.	
Ciołka - - Družba.		Popierzchnął się Zachły- snął się.	
Czad - Swąd od pieca.		Pralnik - Pracz, kijanka.	
Da, słowo przydatkowe niepotrzebne.		Rubel Powąz, pawęza.	
Dak - - Tedy, więc.		Ruczay - struga, potok.	
Drywotnia - Wiorzysko		Sorbam - - Sarkam.	
Dzierkacz - Chruściel.		Suchar - - Osuch.	
Hadko - Brzydko.		Szypszyny, Róża polna, głóg.	
Hoduę - Wychowuję.		Tok, za Klepisko.	
Każan - - Nietoperz.		Trucień - - - Trąd.	
Kozimka, Robaczek la- tający.		Ufień - Liszki, gaśienica.	
Kruk za Hak.		Wienik - - Pomiotło.	
Lada - Niwa, nowina.		Zak, za Czerp, kaszerz.	
Lisztwa, za Szpaga.		Zatopić w piecu. Zapa- lić.	
Mieściąc, za Księżyc.		Zehato - - żegadło.	
Młodziwo - Siara, abo pierwsze mleko po cieleciu.		Zesćiana blacha, Biała blacha.	
		Zuk - - Krówka.	

Prześluga. 1. Wiele jest słów dobrych Pol-
skich, których w słownikach nie masz: gdyż one
nie tak Polszczyzny, iak raczey cudzego języka
uczają.

2. Wiele jest słów nie Polskich, a jednak dobrze
po

po Polsku się kładą, a takie są 1. Godności niektóre W. X. Lit: n. p. *Cieun, Horodniczy, &c.* 2. Słowa rzeczy nieznanymi się w Polsce, n. p. *Duka, ohtoble, wicina, osiec &c.* 3. Tóż mówić o urządach cudzoziemskich n. p. *Graf, Komes, Mandaryn, Satrapa &c.* o zwierzętach, ziołach, drzewach, korzeniach zamorskich, których nazwisk po Polsku nie mając, ichże językiem nazywamy. n. p. *Rafinet, rhu-barbarum, thebu &c.* 4. Wiele jest przy tym słów Ruskich w Polskim języku (u Poetów zwłaszcza) używanych. jakie są: *hładzę, wielmi, zabrywam, sobaka, chać, chata, dużno, hotubek, sierdzity, sierdżę się, horuie, matoiec, nieduży* (nie filny) *odzieża, chwość, mać, mir. &c.*

XXI, *Słowa niepospolite, to jest, nie wszystkim dobrze wiadome.*

1. Wiele jest słów już niezwykłych, jako n. p. *Almarya, Arkabuz, krzeska &c.* W wierszach jednak uchodzą.

2. Wiele i takich, które i teraz są w używaniu, ale nie u wszystkich, jako n. p. *Batuch, Batuk, Brzechwa momot, &c.*

3. Niektóre są Poetyckie. n. p. *Dzianet.*

4. Najwięcej jest takich, których z sensu łatwo się domyslić można: ale inśza jest rzecz rozumieć, a inśza mieć je w używaniu, które i do okraszy mowy, i do wyrazów rzeczy nie mało pomagają.

5. Nazwiska ryb, drzew zioł kamieni &c. te się tylko kładą, których wiadomość pożyteczna byż się zdała.

6. Których tu nie znajdziesz, szukaj pod liczbą 17.

A.
 Aminek, kmin biały.
 Amirał, Hetman mor-
 skiego wojska.
 Androt, wet.
 Antwas, lawaterz, umy-
 walnik.
 Armata, wojsko mor-
 skie, flotta.
 Arsenał, zbrojownia.
 Artysta, biegły w czym.
 Arkabuz, muszkiet.
 Arkabuzer, strzelec.
 Aspekt, konstellacya.
*gwiazd na niebie roz-
 łożenie czasu narodze-
 nia czy ego.*
 Astrych, posadzka n. p.
 astrychem pokładam.
 Awa, aza, azali.
 B.
 Baia, bałacz, baykarz.
 Bąk drewniany, cyga.
 Bałta, topór.
 Bałuch, huk, odgłos.
 Bałuk n. p. na bałuku
 leść, rakiem.
 Banderą, chorągiewka
 okrętu.
 Bando, obwołanie, złąd
 Bandyt, abo banit.
 Bank, wymiar, kupczenie
 pieniądźmi.
 Bark, część ręki od ra-
 mienia do łokcia.
 Barka, łódź.

Barta, topór.
 Barwica, to wszystko,
 czym wypychają krze-
 sła, taborety jako to,
 siano sierść, wełna &c.
 Barwiczka, rumienidło.
 Barwie sukno, kutneru-
 ie, kosmato czynię.
 Bałalyk, bicz, z kula na
 końcu otwierana (plum-
 batum).
 Baster, bastard, miesza-
 niec, abo bękart.
 Bean, niewuczony, abo, co
 się nie dawno zalecił do
 szkoły.
 Bębenista, dobosz.
 Bela, wór, tłóмок ku-
 piecki.
 Bela papieru, dziegieć
 ryz.
 Belt, sznurek trzy etoki
 długo.
 Bęś, bękart, nie dobre-
 go łoża.
 Bezkunsztny, szczery.
 Białozor, orzeł nądra,
 pieźnieszcy.
 Biczysko, rekoieść u bi-
 cza.
 Biegas, biegun, powli-
 noga.
 Bielnik, blech,
 Bierzmo, tram, balko.
 Bieślągi, jawy podwój-
 ne,
 Bi-

Bika, oskard, młot obosronny mularski do tłuczenia murów.

Bindas, siekiera wąska do wydrążania dziur.

Bindarz, bindarzyk, wirydarz szpalery ogrodowe.

Blanki, kramzanfy, mur osłrofię kończący do kota czego,

Blankuie, murem obwodzę,

Blalkooki, jedno oko mrązący.

Bławy, modrawy, Błazgoń, głupiomówny. ztąd: błazgonię błazgonienie,

Blekoce, momocę, zająkam się, ztąd: blekot, blekotanie,

Bliskowid, krótkiego wzroku,

Blizncowie, bliźnięta.

Błogo mu, dobrze mu, szczęśliwy.

Blokaus, twierdza, strażnica, wieża, z której nieprzyjaciela upatrują.

Błonie, wygon, pastewnik.

Błonowe, błoniane skrzydła, jakie u nietoperka, z jakimimiłuią diabła.

Bobruie, brodząc, Bodlak tarń, bodzieniec, rodzaj drzewka cierniowego.

Bodziec, oścień, kolki owe, które są na cierniach,

Botuch ścierka łaziebna.

Bożkować się, zmyślać nabożeństwo.

Bratnal, goźdz żelazny z główką,

Brant frebra, czyste sebro,

Bryndza, syr w rozłęczę skórze wyciśniony.

Brzelczy się świta,

Brzechwa, strzala bez żelazca,

Brzufiec, wydatność, wypukłość.

Buczeię, botwieię, prochnieię,

Buczyna, bukowina,

Budzona, p. Eynał,

Bukał, buklak,

Bunty (w budowaniu) co balki, krokwy trzy mają, także w statkach wodnych, w poprzek idące zakrzywione drzewa,

Buiał, bujak, bydlnik,

byk,

Bursa, mieszek na pieniądze.

Bznel

Bzdzel, młyn wodny.	Chłapam, n, p, chłapa
C, Cionka, czcionka, lite- ra,	pies pomyie, zrze, po- tyka.
Cedula, karta pisana,	Chłastam, szargam,
Ceklarz, zbiór, uprawca,	Chłopowic, syn kmiecy,
siępacz,	Choboty, boby skrzydla- ste, w jakich małuią
Ceklmistrz, Kapitan zbi- rów, jaki jest w Rzy- mie, i po innych mia- stach porządnym.	Merkuryusza.
Cektanie się, spieranie się.	Chochołowaty, spicza- sty, kończato - okrą- gły,
Cektuję się, sprzeczam się,	Chynać, raptem co wy- lać,
Cele, twardy, grunt w ziemi, na którym fun- damenta zakładają,	Ciarlatan, figlarz, szal- bierz,
Celstad, strzelnica, cel, do którego strzelają, albo miejsce, gdzie,	Ciaśtoch, lele, flak, nie wieściuch,
Cembra, zrzęb w studni,	Ciąża, grabież, rzecz za aresztowana,
Cętka, u pasa, lub na szorach blaska wypu- kła.	Ciążacz, który zagrabił co, ztąd Ciążam.
Chalastrą się bawić, dla zysku podłego nikczem- ne postugi odprawo- wać,	Cierlica, miedlica, instru- ment do tarcia lnu ko- nopi.
Chochocę się, zbytecz- nie śmieję się, ztąd che- chotanie.	Cwałam się, idę swolna
Chelbam, wzruszam wo- dę &c, ztąd, chelba się morze,	Cwałem iść, iachać, po- woli.
Cheliszczy woda, szumi,	Cwierzę rolę, przeory- wam,
Cz	Cwik, kogut nie dobrze czyyszczony, o koniach i bédłtach, wneti,
	Czyzoianus, Świątnik, kalendarz świąt,
	Czadź, pieniądże, i inne. rzeczy, które panowie sy- pią

pię pospólstwa przy władzie swoim, albo na imieniny, lub. Kró- lowie przy koronacy,	wiek, Dłuż, sznur cieśli/ski. Dma, wiatr, Dolegać sobie, wylegać się,
Czarnet, kamlot, Czata, śpiegowanie, wzwiady, Czatuie, śpieguie,	Dołożony, zupełny, do- skonały, n. p. dołożna miara.
Czauśz, goniec, Czehel, czechło, p. gżło Czekan, bardysz, jest iak dzida, w górze z ied- ney strony iak młotek, z drugiey iak siekierę małą,	Dołożnie, jaśnie nale- życie, Dofyt, n. p. do dofytu naieść się,
Czerp, każerz, siatka mała okrągła na kciu, którą ryby z łwzyny dobywają.	Dowiera mięso, dogo- towywa się, Dowieram drzwi, przy- mykam,
Czocha się świnia o wę- gi, ł.	Drab, żołnierz pieszy, Drabant, dragant, har- terz, halabartnik, wo- chodzili przed konsula- mi Rzymskiemi z sie- kierą, &c.
Czwarzę się, drożę się, połazuję, jakbym nie chciał.	Drabarz (dromedarius) zwierz, którym na dzień 30 mil wiachać możno,
D.	Drabnię, doświadczam konia w biegu,
Dal, dala, odległość, Darda, kopia, włócznia, Darem, darmo. Darski, rzelski, ztąd dar- skość.	Drepścić, drobnemi kro- kami iść,
Darzy się, powodzi się, Dębianka, galas, Dereń, drzewa rodzaj twardego, z którego kopie robiono.	Drobianka, piwo, wino &c chlebem drobno za- tarte,
Długosz, wysoki czło-	Drugubica, sieć taka na ryby, Drużba, jednego imienia, nie

- wie zaś nazwisko,	kaczki iedzą.
Dryfus, pomywaniak, wa- nienka,	Dziwono, dziewczica, Dziwośląb, swat, Dziwośląbica, swacha, Dziubas, nos u ptaka, Dziwok, sokoł, Dziwołag, straszydło, Dziwowid, dziwne rze- czy widzący,
Drzeń, zdrzeń, treść drzewa,	Dzwigoń, tragarz, co no- si ciężary,
Drzewołom, chmura z wiatrem wielkim,	E. E.
Dub', dziup', dup', dziura wygnita w drzewie,	Elear, hareownik, po- przedzający wojsko przed bitwą,
Duchna, czapka nocna z puchu,	Eynał, heynał, Węgier- skie słowo, znaczy spie- wanie albo słowa czułą- cych, gdy poczyna , światać,
Dudkować komu, ska- cząc wybiedz przeciw komu,	F. F.
Duny, góry sypane z piasku na brzegach morskich przeciw wy- ławom,	Facelet, chustka do nosa, Falit, niesłowny,
Dwoiak, dwojacy, bliź- niak, bliźnięta,	Falifet, fistuła,
Dzianet, koń piękny,	Fararz, parafian,
Dżdżownica, glista zie- mna, robak,	Fasol, posiwarek, burda, Fazyoli, groch Turecki, Fazyan, bżant,
Dzianka, dziana suknia,	Federpusz, kita, co x piór noszą na czapkach, kapeluszach,
Dzieciuch (z pogardą) który jak dziecko po- stępuje,	Flaterka, p. Polatka,
Dzielca, dzielnik,	Fochy, zaloty, rozpu- sta,
Dzierżak, cepisko, Bliak krótszy kiy u cepa,	Foldrownik, instygator, ztaq,
Dzierzba, frokos, drapie- żny ptak na małe pta- stwo, wielkości kasa,	Fol-
Dzierzega, rzęsa wodna, drobniuch: listeczki na wodzie stojącey, które	

Foldruć, foldrowanie,

Fora, precz z tad,

Formierz, co formuje o-
brazy na wosku, gip-
sie &c.

Frez, kość Tryzyski.

Fryerz, zalotnik.

Fryerka, zalotnica,

Furlon, cto od fury,

G.

G.

Galardy skakać,

Gałę piłę, nadać piły,

Gałuszka, główka u ziół
z nasionami, także o-
wocu drzewnego po-
czątek na miejscu kwie-
tu,Gargaryzm, płókanie
gargu z tad, garga-
ryzuieGas, uderzenie kogo w
pociemku,

Gawiedź, chalastra,

Gayda, duda, i na niej
graiący,

Gdula, rodzaj gruszek,

Gęde, gram, na lutni,

Gędzieć, lutniści,

Gęgnie, w nos gadam,

Giełda, gospoda pospo-
lita, karczma,Giemza, z rodzaju koz
dzikich, albo jarn,

Giemzi mię co, rupi,

Gierada, sprzęt żenin.

Giermak, suknia długa

pospolitych ludzi,

Giermek, żołnierz,

Giermkostwo, żołnier-
ka,Giza, giczel, giżela, kość
goleniowa większa,Głazur, srebro mieszane
ze złotem,Glewia, dzida długie że-
lezo maitca,Glewiynik, kopiynik,
żołnierz dzidę uzbro-
iony, iak Kozacy,Gleyt, żelazny list, pasza-
port,Gleytować kogo, ube-
spieczyć,Gleyta, pisanal odchodzą-
ca od srebra, albo złota,

Głównik, mężoboyca,

Gógolka, golanka, ka-
łuszka, owoc matyiesza-
cze i niedoyrzały,Gołofzyyca, gołota, u-
bogi,

Gomoly, bezrogi,

Gomon, burda, poswa-
rek,Gomonie się z kim, swa-
rzyć się,

Gradówka, krupiała sól,

Gradowizna, zboże
gradem pobite,Grafska, pręciak żelazny,
którym niegdyś mate-
matycy figury rysowa-
li.

li.
Gramatka, farmuska,
Gramolę, się, idę przez
zawady,
Granitki,
Graty stare, rupieci,
Gręda, rześcia, miera
konia bieżenie,
Gregoryanek, żak, bo się
niedawno zalecił do
szkoły, tak zwany iż
dawni Polacy niektó-
rzy w dzień S. Grze-
gorza chwalebnego
dzieci nauczyciela, do
szkoł swych synów od-
dawali,
Gregoryancki, dzień S.
Grzegorza, którego
dnia dzieci dzień pier-
wszy raz szły do szkoł.
Grele, krele, żelazne pre-
ty na końcu głowiaste,
którymi podczas i-
grzysk pojedynkowali
wysiekacze,
Grepla, szczołka drócia-
na do czesania wełny,
ztąd, Grepluie,
Gryz, mąka pszena po-
sledna, także, mąka z
jęczmienia prażonego,
Grylska, chleb, czyli pirog
z mąki pszenney pod-
leyszey,
Gwicht, waga, u. p. fun-

ty, uncye, skoyce, toty,
&c.
Gzło, giesko, czechło
dziecinna, suknia pło-
cienna,
Inne są. Gaiewnik, gar-
dziel, gębiały. Ge-
bezasty (podobny do
gębki)
Gniewliwość, lgodziń-
nik, golek, grawalny,
gruba, (dół,)
H. H.
Halabart, obostronna sie-
kiera,
Halas, płaszcz, opończa,
Halfbant koński, rząd
bogaty na konia, 2.
znaczy też ubiór mę-
ski bogaty,
Hapać, hupać, haupać,
szczekać,
Harc, początek potyczki.
z tąd harcownik, har-
cowanie, harcuie,
Haru haru, (interiekcya)
niby pracuy, a pracuy,
Helm, p. szyzak,
Herold, poset donieprzy-
iaciela o pokoy, ztąd
Heroldski,
Herweget, sprzęt męża
Hewar, liwar,
Hutarz, hutnik,
J. J.
Jakmiarz, prawie, zgola,
Ja-

Jałowysmiejch, zmyslo- ny,	Kalkus, ług mocny, abo łuzyny,
Japurt, purt, jabłoń, le- śna,	Kambierya, bank, wexel, Kambierz, wexlarz,
Jary, t. goroczny, ztąd Jarzyna, zboże, co się tego roku sieie,	Kamień żywy, opoka, Kamionka, kupa kamie- ni w polu,
Jarz, wiosna,	Kamzans nade drzwiami,
Jarl'k, tegorocznie ia- gnie,	sy, abo Florejsy wy- rzynane,
Jaskrawy koń, mający, białe oczy,	Kaniafta czapka, kape- lusz,
Jata, chać, kuczka,	Kapcie, obuwie zimowe ze skóry koziej na ied- ną stronę wyprawny,
Jatrew, bratowa,	Kaptiwus, gra taka, ied- ni uciekaia, drudzy go- nia i z chwytanym w niewolę biorą,
Jażmin, rodzaj fiołkow,	Karacena, i. zbroja 2, tuska twarda, iak u kra- kodyla &c.
Jażwieć, borsuk,	Karbarya, solna huta, o- ficyna, gdzie sol gotuią,
Jegoyłki, zwyczajny mu,	Żupa, gdzie kopia, lub składaia,
Jli, iak wielki, ztąd Jli- kość,	Karpa, kłoda w rzecę,
Jlm, ilma, wiaz,	Karuy, kmię polny,
Jścieć, rękoymia, zastęp- ca,	Kaszerz, p. czerp,
Jścizna, summa główna,	Ketnary, legary,
Jużyna, podwieczerek,	Kiczka, węzeł związa- nych z sobą rokin gib- kich,
Jwa, wierzba większego rodzaju, liście szerokie mająca,	Kiecka, sukna wieśniad- cka z grubego płótna,
Inne są, Iktorodne ryby,	Kieczka, sukna żołnierska, kto-
Inedy Inedy, Jście (bez wątpienia) lufzy- ca, ięcha, Jecznykoń (winczony) &c.	
K.	K.
Kafar, winda,	
Kafarnik, co winduie,	

- którą na zbroję kła-
 dziono,
 Kierat, winda, 2. wiezie-
 nie,
 Kierce, likhtarze duże
 drewniane,
 Kiść, kwacz,
 Killik, kitel, płocienna
 suknia żołnierska,
 Kłaponogi, tet nogam
 czyniący,
 Kłanouchy, obwisłych u-
 szu
 Klecha, bukatarz na wsi,
 Klezczeń, pewne gwiazdy
 na niebie w figurę Her-
 kulesa kłęzącego uło-
 żane,
 Klekot, klekotka, świe-
 gothwy,
 Klepadło, kłoc do ubia-
 ni ziemi, bierze się za-
 dzwion zły,
 Klepie, czym płaskim u-
 derzam, ubinam zie-
 mię,
 Klezczenie, rzeźbaniec,
 Klizać, po mału iść,
 Kłofia, czczepa,
 Kluczką, za którą kłam-
 ka zapada, czasem
 znaczy zdradę,
 Knafel, petlice, guzy,
 Knap, sukiennik,
 Knod, knodyszek, kolan-
 ko u ziół, zboża &c.
 Knowie (to) ździebko
 łuche, sztuki żdźbła,
 Knutel, kolek, kijek,
 Kobieli się, marżyczy się,
 Kobi-lifty, łonifty, wy-
 pukły,
 Kobiela, co leży, stronę
 wypukłą ku górze,
 Kobiec, kobuz,
 Kobylenie, kobyлина,
 drzewo pełne kołow o-
 strych w bramach dla
 przeszkodzenia wiaz-
 du,
 Koc (na śadach) pienie-
 żna kara o niesłużne
 zapozwanie
 Przedtym zaś futra
 siedziom dawano,
 Kokot, kogut,
 Kokotliwy, zły, swarli-
 wy,
 Koleczan, śaydak futerał
 na sirzaty,
 Koncerz, p. grele,
 Konterfet, odrysowanie
 czego z wizerunku, a-
 bo wyrażenie,
 Kontryfał, cyna Angiel-
 ska,
 Konwalia, lilia polna.
 Kopec, co u lamp, u
 świec na końcu knotu
 bywa, gdy długo się pa-
 łą,
 Korb, korbas, bania tyk-
 wia, Kar-

Korczak, korczaczek,	Kredęciuę komu, kosztoczym wode z wiadra
czerpać,	wawszy napoiu, lub
Kord pałasz,	potrawy, podać komu,
Kordat, śmiały,	Kreżel, co się wtyka na
Kornet, róg do trąbienia,	prześlicę z kądziela,
Kortezya, i godność	Krezy, trepete, kołnierz
tytułarna, z nadskaki-	plócienny! marzeczony
wanie komu, stąd:	iak u Żydów, lub też
Kortezyan, który zbyt	gładki, dla ozdoby,
nadskakuie komu, szczy-	Krtań (ta) gardziel.
rze lub obtudnie, z. w	Krtunię się, krtużę się.
Konstytucyach Polskich	Kruż, (ten) krużyk,
zowie się ten, który ma-	dzban,
iąc beneficjum w Pol-	Krwotok, płynienie krwi,
szcze, przemieszkowa	Krzeczek, tarantula,
w Rzymie, lub gdzie	Krzofka, strzelba (iż
indziej,	krześci ogień,
Kosaciec, korzeń, lilio-	Krzywula, krzywofz,
wy, fiołkowy.	instrument dęty,
Koścień, kościenek, ko-	Ksieniec, żółdek rybi,
stur, kiy,	Kształcik, napierśnik,
Kosior, pogrzebaczka,	białogłowski, koszula
koczarga,	cieka, lub chustka
Koszmacz, kosmaty,	którą pierś zakrywa-
Kownata, komnata, ko-	ią,
mora,	Kuch, makuch, makowi-
Koźlina, toza gibka cie-	ny,
ka,	Kuchra, wątrobki, ki-
Kraglica, cyga bąk,	szczeki, &c. rybie,
Kramzanfy, p. Blanki,	Kuklam kogo, biję ko-
Kramie, stoła, świata &c	go,
kray, brzeg.	Kulczanka, szpilka mie-
Krawadź, bok, brzeg, n.	dziana,
p. na krawadź co po-	Kunstuię, zartuię,
stawie upaść, &c.	Kurdwan, skura rze-
	mien,

Ku-

Kurowa szklenica, *'kufel* dży.

Kufz, *skóra* chrapowo wyprawna.

Kufza ręczna, *tuk* do wypuszczania dużych brzaś. Kufza wielka, machina do ciskania kamieni przy dobywaniu zamków.

Kut, *kość* w nodze bydła, których zażywało do grania: *złąd* mówi się, kuty grać.

Kuty drzeć z kim, *istna* udry.

Kut, *aba* Kot imbiery, cytwaru *śc.* kolan-ko.

Kwap, puch.

Inne są: Karmia, kątowiezyk, kień, pień. kłapam zębami, kłęczkiem, kobiel, kobiałka. Kuflarz, kuropoy, czas kiedy kury pięć, kuźnik &c.

L. L. Łabuję, *rozkosznie* żyję, dogadżam sobie.

Łaczenem czego, potrzebny jestem.

Łak, 1. do pieczętowania. 2. rosół słony, lub inny, który mięso, lub warzywa zachowuje od zepsucia.

Łatka, *latka* dziecienna, *abokuglarzka*, osoba wyrobiona z czegośkolwiek. *Złąd*, Łatkarz, co robi lub co z niemi chodzi po świecie dla zarobku.

Latoś, tego roku.

Latosi, tegoroczny.

Latosek, tegorocznie ciele, jagnię *śc.* (o bydłach tylko)

Łazęka, hultaj, biegas.

Lecha, grzęda w ogrodzie

Legart, leguwiec, legawy, leniwy.

Leksza, *interjekcja* rozdzielającego trzode od trzody, gdy się z cudzą złączy, i to samo znaczy, co: sam tu moje.

Lekuie, czarami leczę.

Letwał, suknia, której używano przy kominku.

Lesica, fyrnik.

Lesz, zamiesz.

Letra, krawadź wozu, łożka &c.

Lewart, lampart.

Łężna sowa, pułacz.

Lichtuie, *umniejszam* cię żaru.

Liciuie u kogo rzecz kradzioną, poznaję.

Ligawica, ziemia *grząska*.

44
 ska, kleiowata, do któ-
 rey nogi lgną. Trzęsa-
 wica zaś, abo Trzę-
 sawisko, gdzie nogi
 zapadają, jako to po
 pastwiskach bagnistych.
 Liuba, losny rodzaj ja-
 kie po ogrodach rośnie
 przesadzane,
 Loczę, łepcę, złopam,
 złopię.
 Loczyga, salata własna.
 Lon, przecik do zatykania
 kół u wozu.
 Loni, przeszłego roku.
 Lonisty, kobielisty, wy-
 pukły, abo pomar-
 szczony,
 Łożna choroba, powsze-
 chna zaraza,
 Lunar, budowniczy Rze-
 czy poсполітей, Kro-
 lewski, mieyski. Ztąd,
 Lunarcki,
 Łyscianki pończochy.
 Łyft, pęga, łytką,
 M. M.
 Macioch, maciołek, mu-
 rek, mieysce wolne u
 murze d'a postawienia
 czego. Frambuga zaś,
 jest arkada. u. p. most
 na frambugach.
 Macznica, sporyż.
 Mądrzyk, mądrzyk, syr
 z słodkiego mleka,

Maczuga, wiekiera, pa-
 stusza laska, paska.
 Maiż, ptak łowiecki nie-
 dawno wprowadzony do
 łowów.
 Makuch, kuch, makowi-
 ny, łodygi makowe.
 Maldr, miara dwie ćwier-
 cie zawierająca.
 Małż, pław morski skoru-
 piasty, jako to, osir-
 gi, raki, żolnie &c.
 morskie.
 Man, który lennym pra-
 wem co trzyma, Ztąd,
 maństwo.
 Mandle, ślinne jagody w
 uszczach, z których śli-
 na płynie.
 Mantyka, torba,
 Marchult, strach uocny,
 straszny diabelskie,
 Mardać, margać ogo-
 nem ruszać,
 Markocę, mruczę. ztąd
 markot, markotanie.
 Matolka, mały oraz
 szpetny i głupi.
 Matonog, przepad, ka-
 kol,
 Mazynat, macynet, rak
 morski okrągły,
 Medel owiec, inopów,
 &c. piętnaście znaczący.
 Mefzne, dochód za Mfze.
 Metlik, płaszczyk,

Mia-

Mianowiny, krzciny.
 Miarz, n. p. jak mlarz,
 zgola.
 Miedlica, p. Cierlica,
 Miedzianka, p. Kulczan-
 ka,
 Między-balcze, co mie-
 dzy balkami. tak, mie-
 dzy brwie, między
 filarze, między łopat-
 cze, między mieście-
 czny, między morski,
 między morze, mie-
 dzy murny, między,
 murze, między-rze-
 cze, między-rzędzie,
 między-świecie &c.
 Miela, mialkość.
 Mielcarz, piwowar,
 Mieluch, browar,
 Miesz, mięszość, gru-
 bość,
 Mielnik, kuglarz,
 Mietle mi się, wikle mi
 się, wiie mi się, gdy
 nie mogę przypomnieć.
 Miksttatnik, tragarz,
 nożarz, drażnik, co
 dźwiga ciężary.
 Minucyiarz, co pisze pro-
 gnozyki z gwiazd,
 Minucyie, prognostyk.
 Mirtynek, wino mirtem
 zaprawione
 Misurki, część szyszaka
 zastaniająca twarz.

Mistrze, chytrze co czy-
 nie.
 Mkły, skłonny, poryw-
 czy, n. p. ręce mkle
 do złości.
 Mleczna, białomleczna
 droga, na niebie, pas
 niebieski, białość na
 niebie, która podług
 niektórych zdania, po-
 chodzi z wielu gwiazd
 niedożytych.
 Młokocna, toza, z któ-
 rzy kożce robią.
 Młoto, młodziny.
 Mocownik, zapasnik.
 Mokrzyny, mokre miey-
 sca.
 Momocę, zaiakam się.
 Momot, zaiakliwy.
 Momotanie, zaiakli-
 wość.
 Monetnik, kambierz.
 Morag, moragowaty
 wół, wieprz, &c.
 pasy różney sierci ma-
 iący.
 Morze Chwaleńskie, abo
 Azyatyckie, abo Ka-
 spiyskie,
 Morze Europeyskie, abo
 śródziemne.
 Morze wielkie, abo O-
 cean.
 Moszcz, muszcz, wino
 młode.

Me-

Motowaz. 1. Rodzoy

kalecie &c.

wiedzy z kilka na konca
haczkami. 2. sznurek,
którym przewiążwią
nacie, żeby się nie pląta-
ły.

N.

N.

Na baluku leść, racz-
kiem.

Na bark koń biie, wierz-
ga.

Mrę na co, bardzo żądam.
Mroczek, mrozek, oczy
mrużący.

Na goli co leży, na wi-
doku, na góley ziemi.

Mudzę, bawię się gdzie
niepotrzebnie.

Na liczbie zostać, w kal-
kula yą wpaść.

Mudzi mi się, | mieszka-
mi się.

Na łycku co wisi, na
nitce, na włosku. *sta-
bo*, tylko co

Muły, pantofle wyso-
kie.

Na nice, na ręby, na wy-
wrót.

Mumia, ciała namaszczó-
ne.

Na ostre z kim gonie, po
nieprzyjacielsku poczy-
nam.

Munia, pień kamień (o
człowieku leniwym,) i
głupim)

Na pieprz zeydzie się
książka &c nic warta.

Mutat, stał.

Na prażk trafić, na sam
cios przyiść.

Mutant, młodzieniec,
iż głos dziecinny po-
czyną utracac, ztąd,
mutule.

Na rękę wyzywam, na
pojedynek.

Mży, deszcz drobny pa-
da.

Na słowie trzymam, na
sustentacyi.

Mżymi się, drzemie.

Na storcz upadło co,
krawędzią, rębem;

Mżyk, mżytek, żmurek,
ślepa babka, gra tak.

Na stręcie, na razie.

Inne są: Machluie, ma-

Na traf co czynię, na
szczęście.

mrzę, Młodociany las
&c. Morderz, Moyski,

Na trzy zbyt; zbytbar-
zo.

Mozgowiec, Mrok pa-
da. Mżę się, mthem po-

Na ząb mu to niepadnie,
mało to nań.

raſtam, Muſnać kogo po-

Nadmiarz (*subſt*) zby-
tek

tek' (adverb:) zby- tecznie.	Nawichwał, Na wytwo- rzoną z kim idę, prze- sadzam się. Nadmiarek, Nadprozek. Należionek, Napadam na nogę, chro- mie. Napraszam, Naśla- dowczyną. Naścoryć ułożył, Natyrać. maie- ność. Nawrzał czego skorupa, Nawrzał siwey- woli. Naziemny. Niebia- nie, Niedosłuch, Niedo- widz. <i>Esc.</i>
Nadro, zanadrze (to) nadra, zanadra (te) n. p. w nadrze, w za- nadrzu, w nadrach, w zanadrach.	O. Obartel, obartlik, zasów- ka u drzwi.
Nadziwam się, mam na- dzieję, ztąd, nadzie- wam kogo.	Oberman, igrzysk spraw- ca,
Nagebek, nagłówek. o- główka, gaganiec.	Obida, mierzwiaczka, ztąd obidzam,
Naperzam się, uprząć postawę, podeymię boki, kokoszę się.	Obłoczyłość, obłoków zebranie,
Narożny, węgielny, na rogu leżący.	Obłokać się, obezrzec się
Narty, tyże,	Obły, okrągło długi.
Nasiadka. kokosz, indycz- ka <i>Esc</i> na jaycach sie- dząca.	Obojako, wżelako.
Naherszały, naieżony.	Obolewiec, obopra- wiec, oboręczny, i prawą, i lewą ręką dobrze się biiący, <i>Esc.</i>
Naspoł, pospołu.	Oborne, zapłata za szko- dę w polu od bydła.
Nastółka, dekał, przy- krycie.	Obzucam się na kogo, obrykam się, hardzie odpowiadam,
Nawilał, oszalał.	Obwiąsało, obwiąska, czym obwiązują sno- py
Niz, kozaczyzna.	
Niz, Nizak, kozak.	
Niziołek, lokietek. ka- rzeł.	
Nocnica, cma, omacni- ca, straszdytło nocne.	
Nog, gryf, zwierz skrzy- dlaty baieczny.	
Nogieć, napasć.	
Inne są. Nasłoneczny.	

py, &c.	stam-ntu.
Obywam się, 'omieszkać się.	Odużne, odarek dla po- stańca przynoszącego
Ochapia mi się kto, co, przypominam sobie, stałe mi co na myśl.	co,
Ochędóžka, szata chę- doga do ludzi.	Osiarnik, który krwawe osiary czyni, jak u ży- dów i pogan,
Ochylam co, kogo, wy- mawiam.	Oganiam proso cudze, pracuję za kogo.
Ochynąć się, ponurzyć się w wodzie, abo, wdać się w niebespie- czeństwo.	Ognipiora, puchlina na głowie dzieci.
Ociątnie, upornie, leni- wie.	Ogniwaček, fenix.
Ociątność, upor.	Okalk, lustra moństra, rewia,
Ociekły, opuchły, nade- ty.	Okalko inieć, lustrować wojsko.
Ociekły komu nogi, na- brzmiały.	Oksyme, ocet z mio- den,
Od matki komu zadać, bękartem nazwać.	Okular, ostro patrzący w w.
Od niewoli to sluga, koń, &c. nic nie wart.	Okupiny, banki-t w dzień narodzenia, lub imie- nin,
Od ręki robić, niedbać.	Omaśta, okraśa potrawę, ztać omaścić, omaś- ny,
Odbity pokarm, tacy do strawienia.	Omawiam, ochylam, Omienieć ochrzypnąć.
Oddać stadło małżeń- skie, słab dać.	Opatka, naczynie, w któ- rum opalaia zboże od żądzieł, pleśń, &c.
Oddanie małżeńskie, ślub.	Opełki, obśiewiny.
Odmieć, odwilż.	Opiełki, zęby przytar- te.
Odswiętny, świętecz- ny.	Oplecek, kaftanik paja,
Odumarło dobra, bez te-	

Opukały, pękaty.
 Orcle, kamienie łamane
nie ciosane.
 Orędzie, polestwo, ro-
 kazu oznaymienie,
 ztąd, oręduie,
 orędownik.
 Ortel, dekret, kazi.
 Ofęka, hak drowiany.
 Ofierdzie, otoczyna,
 przegróda we wną-
 trznościach, plewka.
 (diaphragma)
 Ofika, ofina.
 Oskard, p. Bika.
 Oskola, brzozowy sok.
 Ostrog, ostrożenie, ostro-
 grodzenie *ostremi ko-
 ty.*
 Ostrow, Kępa na rzecze
 lub j. ziewze trawą lub
 chróstem p. rosta.
 Ostrzyż, orzeł morski,
 Oszczerzam się, wyzzcze-
 rzam zęby.
 Otchnąć kogo, zafazić
 tchem.
 Otręt, otarcie obrażliwe
 nogi.
 Otrók, mężczyzna,
 ztąd, otrocze.
 Owfzeki, ze wszystkim,
 cale. n. p. nie owfze-
 ki dobry, nie cale.
 Ożga, opaleniec.

Ozimi, n. p. ozima pfe-
 nica.
 Ozionąć kogo, 1. spóy-
 rzeniem sw. im prze-
 razic, jako wilk owcę.
 2. n. w. chc wie żądać,
 i niby uprzędzić na-
 dzieię. 3. opętać ko-
 go, ziednać łaskę sobie.
lune są Okes; owłos:
 Obalifty. Ochromić. Od-
 cimiam. Odmarkotywać.
 Odmoški. Odporne piśmo
 Odsiedział się chleb. Od-
 warknąć. Odwołała nie-
 wiaśta złoczyńcę skaza-
 nego. Okowaniec. O-
 ktenr papieru. Oszemlały
 robacy. Otwieramna się
 gęby ludzkie. &c.
 P. P.
 Pacholczno isć, z gro-
 madą fug.
 Paciepi, kąt ciemny ja-
 skinia.
 Padwany.
 Pagwica 1. guzik rze-
 mienny do zapinania
 kożucha &c. 2. b. o-
 dawka, abo cycek na
 koczey szyn. 3. Woleu
 człowieka, skura pod
 garłem wisząca.
 Paiz, (ten i ta) tarcza,
 króśca u konnych.
 D Pa,

- Pawęza zaś dłuższa u
 pieszyci.
 Paklepie, pierwsze wy-
 czesanie lnu, na wory
 xdatne. Cieńsze są Pa-
 czesi. Najlepszy jest
 Wyczosfek, z które-
 go płótna cienie. Co
 się na nic nie zdało,
 zowie się. Paździor,
 Paździerze.
 Pandry, pądry,
 Papuży, papużasty, żół-
 to zielony.
 Part, nic gruba z kono-
 pi, ztąd Parciany.
 Partesy, papier y muzy-
 czny.
 Parza, ośpa, dla psów.
 Pasaman, taśma.
 Pasieka, pszczelnik.
 Pątnik, pielgrzym na-
 bożny, co po świętych
 miejscach chodzi.
 Pawęza 1. Tarcza kon-
 nych, ztąd Pawężnik,
 co robi, lub co uzbro-
 iony pawężą. 2. po-
 waz, t. i. drag, któ-
 rym na wozie przyci-
 skają siano &c.
 Pawię się, kokoszę się.
 Peca, penca, peciny, rze-
 mien u ptaków myśli-
 wych.
- Pecka, jadrko w owó-
 cach.
 Pecyna, paczyna, glina
 u pieców przegorza-
 ła.
 Pęga, lyst, lytka.
 Pęz, n. p. na pęcie co
 stoi, na widoku. Wąż
 na drodze pęzem na-
 storezony, jak duha.
 Pica, spiża wojenna, pro-
 wiant, furaz, ztąd Pi-
 cuie, picownik, pi-
 cowny.
 Pierzchnice, ospice czer-
 wone.
 Pierzeia, połać, szereg
 domów, srona ulicy.
 Pierzga, materya podob-
 na do smoły i wosku,
 którą pszczoły uoble-
 piają.
 Pierzgnięta, jabłka słod-
 kie ranne.
 Pila go, (słowo nic nie
 znaczące peronogo, i
 trudne do własnego
 wykładu, jako n. p. te-
 lom palelom, tere fe-
 re, fidu widlu, krętu
 wetu, flu bziu &c.)
 znaczy obmierzenie
 czego,
 Piłę gram, w piłkę gram.
 Pilatyk, kiiec, szlaga ze-
 laz.

- Jazna z krótką ręką-
ieścią,
Płatnerz, *co robi zbroje.*
Płatwa, płyta, trafia.
Pleśniwy koń, szrono-
waty, mrozowaty, ci-
sawy biało-nakrapia-
ny.
Pletwa, płytwa, pldro
to, którym się ryba
rusza.
Płon, płonia, na rzecę
zamarzłej dziura po
wierzchu zamarzła.
Płonieje 1. wygradzam
się, żyźność traci. 2.
wygorzeć od słońca. n.
p. płonieje, wypło-
niało zboże.
Płótnik, szkoła, gdzie
płonki sadzą.
Ploton, rota piechoty.
Ploty, warkocz, włosy
zaplecione.
Płuca (ta, albo te.) n. p.
zdrowa płuca, albo
zdrowe płuca.
Pływaczka, 1. ptawki
dziecinne na których
się uczą pływać 2. ką-
piel. n. p. puścić konie
w pływaczkę.
Po plecach to moich,
zdołam.
Po poświecie jachać, po
gwiazdach, w jasną
noc.
Po prawey stronie rzeki,
miasto. zamek, &c.
po prawey ręce płyną-
cemu z wodą.
Po słońcu jachać, mając
wysł słońce.
Po wietrze, po wodzie
stać, jachać, &c. ma-
jąc w tył wiatr.
Wzwiatr, wzwode,
przeciw wiatru, wo-
dzie.
Pobierki, ofiatki pozbie-
rane.
Pobolewisko, plac po-
tyczki.
Poboż, pobog, herb pew-
ny.
Pobor wiatrowy, uciążli-
wy, z niczego.
Pochod, początek, po-
chodzenie. n. p. po-
ciągni to do swego
pochodu; obroć oczy
ku pochodowi i koń-
cowi; pochodem te-
dy te rzeczy są dobre.
Pochopny, pochylły. n.
p. pochopne strumy-
ki, sklonny, n. p. takie
towarzystwo pocho-
pne do zlego.
Pochutniwam, pochutni-
wać,
D2

- wać sobą, pokrzykiwać *stawiać mirysca nie-
weselo. orane.*
 Pochwisciel, świst, Połanek n.p. siedzieć na
 wiatr tęgi. połanku nie całym so-
 Pocierpka, smrodynia, bą, ale połową siedzieć
 porzezaki czarne. jako gdy dwóch na
 Poczefne, poczta, po- stołku.
 darunek uczciwy za- Połatka, flaterka, blaszka
 cney osobi. złota lub pozłacana
 Poczta. 1. pocze.ne. n.p. w sząca u bogatzy su-
 dać pocztę komu. 2. kni dla ozdoby.
 żołnierze pocztowi 3. Półchłopowie, rzezańcy,
 rodzaj ogniistych koł Półbrat, bratjedney mat-
 na feierwerku. 4. po- ki, inzego Oycy.
 stać na pocztę listy. Pomierzwić, pokudłać
 Pod rękę pismo, abo pi- włosy.
 śać, litery pod lewą Pomort, instrument,
 rękę stawiać, Ponekać kogo, pokonać.
 Podać między ludzie, Poniewieram się włóczyć
 głoszę. się, to tu to ówdzie
 Podciąg i.p. Siestrzen. Ponik, loch podziemny,
 2. (Subtensa.) w którym niknierzeka,
 Podmówili sobie, połaia- a o kilka mil znowu się
 li się. wynurza. 2. zdrady.
 Podpołały, szary. Ponika woda Esc. wzię-
 Pogębek, policzek. ka.
 Poglówie, pogłównie. Pontał, broga ostro się
 Pogrobek, pozostały syn koncząca.
 po Oycu. Pontał, pontaly, jakież-
 Pokraka, i. nieszcześnie- kolwiek ozdoby żyzi,
 n. p. ciężka na mię uszu, jako to zauszni-
 napadła pokraka. 2. ce, korale Esc.
 zwada. -- n.p. mia- Ponura (Substant) po-
 łem z nim pokrakę. nurność.
 na Pokraczki orać, ro- Poplatek, podatek. Po-

- Popędzam, 1. poganiam
m. p. popędzam bydło
2. szczułę. popędzić
pła na kogo, 3. Gonę
n. p. popędzić zaiąca.
- Poprawiny, o picciu, gdy
nazajutrz łapiesz jabie
poprawią.
- Poradnie, podymne.
- Poroże, rogi, bi. rzęsie
za oreże.
- Portugał, dukat.
- Portyera, zaślona do
drzwi.
- Porubnik wolny z wa-
ną g. zeszycy Kazirod,
Kaziroducie, Kazirod-
ca, który z krewną
grzeszy. Cudzołoż-
nik, kiedy nie z wolną.
- Porwon, nie stoi on, choć
do kated. ztąd porwo-
ni (o wielu) porwo-
neś mi; porwoniście;
porwono to rzemio-
sło katu; porwone bo-
gactwa poganom &c.
- Porwoneś Panu Bogu,
oddaję cię Bogu.
- Pośnik, kolacya pośna.
- Połowa, pokład, pomosi
prostey chatupy.
- Postanowienie ciała, kan-
sytucta.
- Postanowić się, obrać stan
- ztąd Postanowienie.
- Postawnik, duża świe-
ca.
- Poświata, światłość od
księżyca.
- Poświata jasna, noc ja-
sna.
- Poświata szara, niejasna
noc.
- Poświętne, miejsce po-
święcone Bogu, aba
grunt Kościelny.
- Poszwa, poszewka,
- Potemny, powolny ko-
mu.
- Potrzez, wrób trzcinny.
- Powerek, nosidło, drą-
żek do noszenia ce-
brow, lub wiader.
- Powiara, powieranie,
zabobon,
- Powoynik. pielucha,
- Powrosło, czym snopy
związują.
- Powzdać urzędu, zdać.
- Powśnoga, biegas, bie-
gun.
- Pożog, pożoga, wielki
pożar.
- Pracel (ten) obarzanek,
pirog.
- Prąd, g. prądu, prądu.
- Prąg, prąga, przegierz n
p. u prągu abo u prz-
gi. abo u przegierza.
- Pra-

Prasol, co sol przedawa	Przewaga, impreza,
z tąđ Prasolka, Prasolstwo.	rzecz wielka i trudna.
Prażka, prązka, linea- menta na dłoni z tąđ	Przewodzę prawo; wy- grywam u sądu.
Prażkowaty.	Przewora, pobocze, przegroda; jak w staj- niach dla koni.
Prażmo, zboże młode prażone.	Przez dzięki, bez dzięki, nie ochotnie.
Przezbiter Jan, Cesarz Abyssyński.	Przyczynek, przydatek. (corollarium)
Proszak, prościel.	Przykrzykam, krzykiem potwierdzam
Prowadź się, przez z tąđ.	Przyłbica, zblachy rzecz okągła na głowę. p.
Pryciam, dochodzę wę- chem, śledzę, z tąđ prycianie.	Szyfzak.
Pryskuie, piątnuie, zna- czę, z tąđ prylkowa- nie.	Przymiarek, naddatek.
Przeczera, szyderz.	Przymierze krwią czyią napisać, w przymie- rzu obiecać kogo za- bić.
Przekęstyfel, przezżak, niedouczoney.	Przypołudnica, przypoł- nica, diabeł o południu pokazujący się w po- staci niewiasty.
Przemieram czego, ta- knę bardzo.	Przyradzam się komu, podobny jestem.
przemycam cło, prze- jeżdżam.	Przyśięgę komu spusz- czam, przyśiegam.
Przeobrazić czleka w woła, przemienić.	Przyśiężnie, pod przy- sięgą.
Przepieruję głosem, tre- lem śpiewam.	Przywachrolić się, przy- czolgać się.
Przefedni, trzeciegod- niowy, co trzeci dz eń	Przywianek, wyprawa córkii.
Prześiądzieć to, niepdy- dzieć to płazer.	
Przesypać konia, ochwa- cić.	

Pucek, ostatnia część
warg. 2. (w owocach,
gdzie był kurat.

Purt, p. Japurt.

Pustuie, szaleie, skaczę
szalenie.

Pużyna, kłos niski, który
się żąd nied., co się od
innych odróżcił.

Pykłę pyplę, smaruję co
dotykając się, ztąd py-
skłę się

Pytlik, siatkowaty worek.

Pytki, tortury, wybady-
wanie się. n.p. trzy
razy był na pytkach;
wzięto go na pytki,
wytrzymał pytki.

Inne są: Pafmem się
ciągną góry, pafmem
leczą gębie &c. Paso-
rzyt, pasobrzuch. Pier-
ny, Pierzłą skry, sypią
się.

Pierzgnie mi twarz.
Pies na robotę. Pła-
skaty. Pelcie, plewi-
dło. Plocica, Pluta,
pluskota.

Po cudzey woli chodzić.
Po ludziach kogo no-
sić. Pobrzeże. Połka,
polica. Popierzyłśnieg
ziemię. Poślad jadę.
Przygarśnie, przy-

garść. Przyluda &c.
R. R.

Ramota, pismo ni-
kczemne, ztę wiersze.

Rantuch, płaszczek bia-
łogłowski.

Rata wołać, gwałtu.

Ratay, rolnik.

Rdzebina, ogródkzenie o-
stremi koły.

Rędzina, ziemia tłusta.

Reż. żyto. (ilowata,

Rodowic, niewolniczy
syn.

Rosocha, jako to u drzew,
u rogów łosich, gałę-
zie, ztąd rosochaty,
rosochatość, rosocha-
cieie.

Rosomak, zwierz obżar-
ty, duży jak pies, gło-
wy kociey, ogona li-
siego, cz. rney sierści,
gdy się ozrze, ciśnie-
się między dwa drze-
wa.

Równianka, pęk kwieci

Roziem, jedpanie, ztąd

Roziemca, roziemny,

rozeymowy.

Rozooki, zezowaty.

Rozwoływam głos, na-
prawuję wołaniem.

Rozwora, drzewo u spo-
du wozu roszczone

z końca.	wiersze.
Rteć; żywe srebro.	Rymuie się mowa, klei się.
Ruda, nawałność.	Rywula, wina r dzay.
Rufian, nierządnik, złod	Rzap, ogon bydlęcy ko-
Rufianka, rufiański, ru-	ściło miejsity, k om
fianstwo.	włosów.
Rug, inkwizycja.	Rzap wodny, skrzynia,
Rumuie, ruguie.	gdzie woda spływa.
Rurmus, wodociąg, pom-	Rzeczysko, m. p. Wisli-
pa.	sko, Esc. kędy dawniey
Rufzony powietrzem,	ptynała.
paraliżem.	Rzęsa, Rząsa (wodna)
Rutgiser, mościeżnik.	drobniuchne listeczki,
Rybalt, śpiewak muzyk.	na wodzie, co kaczkę
Rybok, rybook, perła	jedzą.
podobna do rybnego	Rzeź biie, rzne bydło.
oka.	Inne są: Refztem, re-
Rycwerki p. wycwenki.	sztą goni, Równia. Roz-
Ryczart, pożyczek taki,	taczam włosy, roztaoza
że gdy na czas kto nie	paw ogon. Rozwodziny.
odda, wedwoy-na job	Rozwołać komu głowę.
pierwszego pożyczku	Rurmistrz, Rzewno mi
przepad.: gdy drugi	Esc.
raz, wedwoyna job	S. S.
wtórego przypadku	Sabina, sawina, drzewo
dać ma: gdy trzeci, we	podobne do jodły.
dwódnajob trzeciego,	Sadzel, wrzęd, guz, ra-
Esc.	na.
Rydwan, wóz kryty.	Saia, sukno Włoskie.
Rygiel, klin u nogi, stoło-	Saian, suknia taka była u
wych.	Rzymian.
Rylec, dłota złotnicze,	Sałasz, budka z chróstu.
śnicerskie.	Salsza, kwaszowaty przy-
Ryma, katar.	smak.
Rymuie, rym piszę,	

- Samokacca, samobójca, Skarlupa, łuska wężo-
 ztąd samokaństwo. wa, skorupa żółwia,
 Samokupiec (monopo- &c.
 la) kto y ma przy Sklenica kurowa, duży
 wiley sam jedn kupo- ku el.
 wać i p. z dawać, ztąd Skleśło co utęchło,
 Samokupstwo. Skociec, trzecia część
 Samopsza, pszenica ja- uncyi, abo puttora ta-
 ra. ta.
 Samotność, osobność, Skosia, czepek, nocni
 ztąd samotny. czapka.
 Sanica, sanna droga. Skołożrzy, skorozrzy-
 Sanki (kość) kluczyk, wy owoc, &c. rany.
 kluczka, kość ramien- Skomoroch, niedzwie-
 na nad pierśiami, dwie dnik.
 ich jest. prawa i lewa. Skopiec, garnek.
 Ściągacz, żyła klei wa- Skot, bydło. z qd, sko-
 ta, muszkułow koniec tnik, wygon, skotopas,
 zgłasty. abo skotarz.
 Sziernisko, rżyfko. Skotopaski, piosnki pa-
 Ścięta śmierć, ścięcie stusze.
 głowy. Skręt, powrozek raz pa
 Szczypotkany, wierze prostu skręcany.
 uszczypliwe, ta qce. Szkrzeczek, mysz ziem-
 Sep, podatek zboża. na wielka.
 Serdak, kaflanik. Skrzybam, skrobię co
 Sergiel stróż domowy, przerażliwi.
 co posługuie. Skrzydłobłoniasty, bło-
 Siadło, grzęda, siedlisko niafko skrzydły, mają-
 kurów. cy skrzydła bez piór,
 Siekiem raniony, cięciem. jak nietoperz.
 Sistrzan, podciąg, bal- Skurlat, skura do tatunia
 ka, na której się wspie- starych bótów, &c.
 raq poprzeczne balk. Skwarne, na womit dla
 Skapać, znikczemnieć. ptaków myśliwych
 Skwi-

Skwinancya, choroba w paszczekach nieznośna, pospolita psom, wilkom, czasem świ- niom.	w zbożu, <i>abo włąc.</i> Spiegierz, spieg. Spienieżyć dobra, <i>pienię- żami odbierać, nie żywnością.</i>
Slepie, ślepiam, niedo- widzę.	Spik, Ietarg. Spizarni, szafarz, straw- ny n. p. u spizarniego.
Słonecznica, choroba szkapią, zawrót gło- wy od upału.	Spiznię, chowam, <i>skła- dam w spizarni, zjad. spiza.</i>
Słozem uderzyć, powoli.	Spopadł sobie, spopadli sobie, <i>wprowadzili co złego we zwycięstwu.</i>
Słubu winien, obowiąz- zany do zachowania słubu.	Spōstrze się tyle, zmie- ści się.
Słuch puszczam, rozgła- szam.	Spowiedzieć się, <i>Imię swe powiedzieć.</i>
Śmieszek, żartowniś.	Sprawy poczet, <i>wyosko wyowiczone, abo u zy- kowane.</i>
Smolnica, maźnica.	Sprys, zastrzał, podpora z drzewa, <i>abo z muru dla umocnienia scian.</i>
Smrok, smroczyzna, p. świerk.	Sprzężay, bydło, i naczy- nie wozowe pługów.
Smyk, złodziey małych rzeczy.	Spuszczam-Krowy, doię.
Sneżaka, synowa.	Sztafier, lokay.
Snieć, (we zbożu) ziar- no czarne zepsowane, we środku jak sadze.	Szapor tłuk, którym tłu- ką co w ściepie.
Sniedny, co można jeść	Starba się cyga, koło, <i>Esc. kiedy ustaje krę- cić się, i na tę, i na ową stronę nachyla się.</i>
Sniedne chować oliw- ki, <i>Esc. marynowane.</i>	Starnienie, p. Tarnienie. Ste-
Sołusze, traktaty, przy- mierza.	
Spaćhać co, zwęszyc, zwiątrzyć.	
Spas, spalienie, szkoda	

Stegno, stegnisko, ślad stopy.	Stroka, p. strefa.
Stępia, kroc, miernie postępowanie. ząd,	Strońnik, partyzant.
stępią iachać.	Strop, połap.
Stępica, łapaczka na za- iąca.	Strucla, pirog duży, po- dlugowaty, a po: zoda- ku wzdłuż kręcony.
Stochmal, omieciny we młynie. kurzawa mą- czna.	Strug, struga, potok.
Stoliman, stwolim, olb- rzym.	Strukezafzy, stołowy, co do stołu nakrywa.
Storcze, nastorczyć, na- ieżyć.	Strych, dziad stary, że- brzący.
Stradny, nędzny.	Strychuloc, deszczka, którą zboże strychu- ią mierząc, aby mia- ra równa była z brze- gami, a nie nie było nad strych. Czasem niewłaściwie bierze się. n. p. Pod strychulcem śmierci nikt głowy nie ochroni.
Stradzka, nędza.	Stryy (niewłaściwie). przykry upomi- n cz. z tą: Nie bądź mi stryiem, t. i. nie lay mie,
Strangarz, balka.	Strykać, t. wytryskam.
Strangurya, uryny trud- ność z bólem.	stryka woda z cewki, krew z rany. 2. kół, n. p. stryka mię coś w bokach. ząd Strykanie.
Strefa, t. taśma, galon. 2. p. ski w materji. z tą i Strefisty, strefowa- ny.	Stryknienie.
Strefa na niebie, promień od obłoków w różnym kolorze prosto odbija- jący się.	Strzępek, strzępki koś- matość na kobiercach kocach, &c.
Strefy papierowe, żyty, jak linie iakie.	
Strefa świata, (zona mundi) krąg świata różniący się ciepłem lub zimnem.	
Stręt, na stręcie, na ra- zie, po drodze.	

Strze-

Strzępię, włosy kędzie- rzawie.	zmindak, skapy.
Strzępię płotno. wycią- gam nitki.	Swiadcyczny list, kreden- cjalny, któ. y daią po- słom swoym Królowie.
Strzępię głos, wywer- kuie, trelem śpiewam.	Swiadamia, człowi k światomy, abo ludzi
Strzępię wiatr wodę, wzdę- ma.	Swiadomi, k drych kto może brać za świadki.
Strzyż, strzyżek, strzy- żyk mały ptażek po- dobny do królika.	Świątek, świętofszek, Świątnik, Kalendarz o Świątach.
Stwolin, olbrzym.	Świedzę, świerzob sprz- wule, zład świedze- nie, świerzbień,
Stworny, sforny, skro- mny.	Świerk, świerzczyna, ro- dzay jodły.
Styk, kozica, kiy osadzo- ny w żelazce, którym, z lemiejsza ziemię zgarnywaia.	Świerzobka, kobyłka, klaczka.
Styma, poważenie.	Szadz, szron, zład Sza- dzieie, oszadzieć.
Stypa, obiad żałobny.	Szampierz, fryerz, zalo- tnik.
Suchooki, twardy do płacz.	Szar gontow, rzęd przy- b tych gontow dachu.
Sudamny, galant, wy- smukły.	Szarek, w podłych su- kniach. jakiegoż kol- wiek koloru.
Suię, sypię.	Szaruga, burza, niepo- goda.
Suleiaty, pończochy pil- śniane.	Szarwark, pańszczyzna.
Sułwica, sułwia, sielawa	Szafzek, błazen, co bla- zu e.
Susz 1. wośk pusty. 2. drzewo uschłe.	Szafzor, /zeleśt, n.p. wo- zy się ruszyły szafz- nym szafzorem, abo
Susiel, szczur wielki polny.	
Swak, szwagier.	
Swędra, (o człowieku) 1. gniolek, śmrod. 2.	

- r zecz sprawiająca szes-
 jest, n. p. co żywo fu-
 nie szafzorem.* Szlak go ruszył, paraliż
 Szlak świata, kraj, ko-
 niec, *Esc.*
 Szawłok, wór skórzany, Szłopa, łapa.
 waliza. Szłyk, czapka wyfoka
 coraz węższa ku gó-
 rze.
 Szczekula, pies uftawnie Sznura, binda.
 szczekaiący. Szoldra, szynka.
 Szerka, woda, krew, Szoltyś, przelożony
 wytryska. w eyski, ztąd szolty-
 Szczężuia, łuska ryby, fik, syn, szoltystwo,
 krokodyla. szolestwo.
 Szczubialka, szczublica, Szorboch, gnilec, szkor-
 szczuka mała. but.
 Szczudłek daig n. wł. Szorc, szorstfal, szuffal
 przymawiam. fartuch rzemieślniczy.
 Szczukam kwiaty *Esc.* Szorstyn, kominek.
 paznogciem ucinam. Szpaga, czym deski n
 Szefelin, włócznia. drzewi z sobą spaiąg
 Szeklak, szaklak, cier- szolarze.
 nie. Szpagat, czym obwią-
 Szepielak, szepluń. zuąg flaszki, aby co w
 Szepioł, szepiolka, co nich nie wietrzało.
 donosi, plotkarz. Szpatela, instrument le-
 Szerm, zamach cięcia. n. karcki nak/ztal topat-
 p. jednym szermem ki.
 uciał głowę wołowi. Szperuig, szacuię ztąd
 Szerfznie ma w nosie, szperowanie, szpe-
 zły. rownik, szperunk.
 Szkudła, gont, ztąd Szperunk, wbudowaniu
 Szkudłny, Szkudlarz. zastrzał.
 Szła, śla, szleyka. n. p. Szplacheć, splacheć, szma
 we szli iść. ta, co się oderwie od
 Szlacharz, ptak rodzaju sukni, także ścierka,
 nurków. tak-
 Szlak kruszców, żużel.

także suknia uboga wytarta.	Szorc.
Szpotawy, krzywonogi.	Szyb, strzałka dziecinna, z piorem,
Szpruchy. n. p. twoie to szpruchy, szepty.	Szybała, szyderz, prze- chera.
Szranki, m.ey ce określone, abo ogrodzone do potyczki, do igrzysk.	Szyiowaty, szyi grubey- Szynkiel, koniec osi wo- zowej.
W szranki wstąpić na poiedynek wynić, abo dy p. towić się.	Szynwaga, instrument bu- downiczy, abo stolar- ski do ustanowienia prostu ku górz robo- ty, jest jako T wywró- cone tak L, a sznuręk w górze na dół z oło- wem wiśi. Różni się od szrodwagi, firmą tyło, iż ta jest jak kro- kiewka.
Srzopa, grzeblo. Przed- tym starzy używali tego instrumentu w ta- ż i dla ochłodzenia się z brudu, teraz konie tylko nim chędożą.	Szypeł, szypełek, węzeł.
Sztaba (w statku) przód okrętu.	Szypka, szypułka, pipka, piórko odarte.
Sztaby, szlagi, legary wschodowe, w które deski wschodowe, po których wchodzi, są wprawione.	Szypkę, zagniatwane rzeczy rozplątnię.
Sztylam, szpetnie cho- dząc.	Szypkę komu koło mie- szka, chcąc to ukraść.
Szubeł, spiaczka, letarg.	Szypułka, koniuszek o- woców.
Szuia, podły, nikczem- ny człek.	Szyfzak, helm, helm, różni się od przyłbicy, iż ta jest niska, okrę- gła, ów zaś jest wyso- ki. Bierze się czasem za Szłyk skurzany
Szukayło, rozboynik.	Twardy, szyfzakowaty.
Szumieł, fantastyk, mozgowiec.	In-
Szupinka, tupinka na ziarnie nie obitym.	
Szuftal, szorfial. p.	

Inne są: Sadowie Sa-
dowie się. Saletrowy,
Saletrzany, Saletrzyści.
Skażca. Sili się łakom-
stwo Skwara, Skwar Sle-
pa. Śma Słomny. Służe
na koni hufarską haydu.
oką piechotę, na małe
myto. Spi on na to do-
rze. Spolnictwo. Spół-
ca, w spółce zdradzić.
Starek, starka. Strafiam
ię z kim, &c.

T. T.

Tabor. n. p. taborem się
stawić, stanąć, nastę-
pować, położyć się;
wozami się. obwaro-
wać, otoczyć się dla
bezpieczeństwa.

Tabor pastuszy, przeno-
śna owczarnia, albo
płoty, któremi owce na
noc ogradzają.

Tacher skurek, 12 sztuk.

Taśta, szata z ciężkiej ma-
teryi, jako to z jedwa-
bin, &c.

Tantoni się ogień, wzma-
ga się, wybucha.

Tarantula, krzeczek, ro-
bak podobny do jaśz-
czurki, ale mniejszy
ukąszony człek od nie-
go, śmieie się, płacze,

śpiewa, śpi, śkacze, drży
lekarstwo na to muzyka.

Tarkocą liny napięte, so-
kot czynią, ztąd tar-
kot powrozdów.

Tarnę, czuie, jakby
mrówki po skurze cho-
dziły, ztąd.

Tarnienie, starnienie, af-
fekcja taka skury, iż
się zdaje, jakby mrów-
ki pełzały po skurze.

Tas, namiot kupiecki.

Taszk, kaleta.

Tatry, krepak, Bieścia-
dy, Karpackie gury
&c. jest to jedna góra
pasmem się ciągnąca,
różnie w różnych miej-
scach nazwana.

Tażę, tęga mię po kim,
za kim, tęsknię po kim.

Teszarz, stolarz.

Tię, węgle, pałę, tła, tle
drzewo, tleie.

Tłucz, tłucza, ospa, dla
psów jadło.

Tłukę sprawić czego, ja-
ko postrzyżyn owiec,
żniwa; bięsiadę.

Tłuszcz, rzelza.

Toboła, torba pastusza,
albo podróżna.

Toczkiem, tocząc.

To

- Topielnik. topień, djabelstwo wodne straszące ludzi po rzekach, bagnach, które pogańskie zwali Ne-reides, Naiades Nymphæ.
 Traftarz pletownik, fls na traftach.
 Tragant, drabant, hayduk.
 Tragi, drążki, drągi, do nożenia, ztąd Tragarz.
 Translaps, rok przepłyty, którego nie było sądów.
 Trcia, trcinisko, gdzie trcina rośnie czasem, mnóstwo. n. p. ludzi iak trcia tam stoi trcia tam była kopii Tatarskich.
 Trcionka, trcialka, smok do ciągnięcia ukworu aboliwar.
 Trefny, trafny, żartowny, uciejzny.
 Trepele, kołnierz z płotni marszczony iak u Żydów, lub Hiszpanów.
 Tret, ulica, rynek. n. p. tak się na tracie baby wadzą; z tretu to wieść ztąd: Tretowy
 co się na tracie radba wi człek podły.
 Treter, ucieczka.
 Troysercy, (trivor) byli niekto żył tak nawani abo iż trzy języki mieli, abo dla rzecz osobliwej ch przymiotów.
 Trtęć, trtecz rtęć, merkuryusz, żywe srebro.
 Trukles, Stołnik,
 Trunąć, piśnąć, bąknąć, ztąd trunienie.
 Trupam się, kamienistą, korzeniistą drogą iadę, ztąd Trupanie.
 Trykam, tryksam, rogami biję. n. p. kozioł tryksnął owieczkę.
 Trzebie, czyścić, pokładam. ztąd, Trzebie-niec, rzezaniec.
 Trzęsiogonek, pliszka.
 Trzymonaw, ryba bieżczna zatrzymująca okręś.
 Trzelczki, kosiki małe drobne w stawie rąk, nog.
 Tucya, miedziane żużele
 Tucz, tuk szpik.
 Tudzież 1, wraz 2. tuż; blisko.
 Turban, turbant, tulpant tul-

tulbant, tulipant, za-
w y *Turecki Percki.*

Tulich, puinał.

Tur, besty, dzika, i fro-
ga podobna do wołu,

wielkością wszystkie
inne prócz stonia

przechodząca. Zubr,

zakże jest wół dziki,

ale mniejszy, ma grzy-
wę jak u konia, i boja-

źliwy; rog, matak za-
krzywione, że jemira-

nić nie może. Jak
tych, tak i owych u

nas nie widać.

Twarz, u człowieka, i u
bestyi: Oblicze, u zło-

wieka tylko.

Twierdzizna, twardy
grunt ziemi.

Twor, stworzenie, n.p.
tworow dzikich fro-

gość,

Tworzydło, mieszek, w
którym syry wyciska-

ią.

Tylec noża, szable, brzy-
twy, nie ostrze.

Tylkory, tak różliczny,
abo tyle części mają-

cy.

Tyryaka, teryaka, drya-
kiew.

Inno sq. Tytel, abbre-

wiacya. n. p. piśmo tytla-
mi pisane. Tarchać, po-

tarchać włosy, Truciel,
truciznik.

U. U.
Ubarwić, n. p. wiośna tła-
ki ubarwie ją.

Uczciwe komu przy-
znać, dobrego tożza

przywilej abo stanko-
mu dać.

Ukapki wina Esz. co w
podstawku.

Upleniam czego, umniey-
szam.

Uraz, poruszenie krzyża
z dzwigania ciężaru.

Urobek, zarobek.

Urt, i. pieniądź na dwa
złote wychodzący. 2.

u złotników czwarta
część czerwonego zło-

tego.

Ustoiny, drożdże, fuzy.

Ustyrk, usterk, potknie-
nie się ztąd Ustrykami

się, Ustrykliwy, Uster-
kliwy.

Uszczynam, uszczknąć,
n. p. uszczknęła mię

pszczoła wąż &c. u-
kąsła. Uszczknąć

kwiat, pazurem uciąć.

Utok, wał krośieny.

Uwiązek czym uwiązu-
ią

ią, tyko, sznur, tańcach &c.	strumień z piór dla poddymania ognia. Ko-
Uwrotć, uwrot, w ora- niu.	biet zaś, wachlarz, nie, wachel.
Uwziąć się, uśadzić się, zawziąć się.	Wachta, warta straż, ztańd wachtuig.
Użęga n. p. pokrzywy go użgnęły; żał go użęga.	Wądkę, węda.
Inne są: Ucieram slo- wa, rzeczy, trudno- ści. Uczosnąć gałąź. Utracam sprawę, prze- grywam. Ukrzepić pa- nowanie &c.	Wągry, węgry, wysypa- nie, na twarzy, jak krośki jakie z białą wewnątrz materią.
W.	Waleć idę, cwałem, szumno stąpam.
W dorywezą co robić, gdy co zeydzie czasu od innych zabaw.	Walczyć, drzewo do ro- bienia czego, jako to klepki, deski &c.
W kupę mi idą oczy, spać mi się chce.	Wantuch, wór duży z grubego płótna, na chmiele, welne, &c.
W oględziny jachać, dla obaczenia.	Wap', (po prostu) ża- ładek. n. p. kręci mi się, związami się na wapnu.
W rozmaczki jaie, mięk- ko gotowane.	Warchol, znaczyli zibb- de, i zwadliwego, ztańd Warchole się.
W śpiączki, we śnie przez sen.	Wardawy, mankaty. który lewry ręki mia- sto prawy używa.
W stoiączki, stoiąc co robić &c.	Wargelt, (w prawie) nadgród za szkodę, rane, ochronienie cze- ka, bydłcia, zabicie przypadkowe. n. p. za- płacić wargelt za co; cały wargelt 18. grzy- wien.
Wacek, worek na pienią- dze.	
Wachel, wachlarz, in-	Wark

Wark, warch mam na kogo, gniew.

Wartań wrzecionem, obracam kręcę.

Wartaczka, wartolka, instrument do kręcenia nici. p. Władło.

Wartman, rotman, który jedzie przed statkiem naładowanym, skazując, kiedy ma płynąć.

Wartuś, 1. strzęgę więźnia. 2. po księgach, szukam, przewracam.

Wasąg, wóz pleciony z łozy.

Watek, (u tkaczy) są nici w poprzek ośnoży idące niewłaściwie znaczy dostatek, pieniądze, potrzeby, nauka, &c.

Watory, brzegi u beczek, kuf.

Wawor, waworek, węborek, wiadro.

Wawoz, droga między górami.

Wawrzyń, laur. n. p. z wawrzyńtu wieniec, stąd Wawrzynowy.

Wazal, holdownik.

Wegary, podwoy.

Welens, szata żołnierza bogata, którą na

zbroię kładziono.

Welh, wał na wodzie, stąd Welniste morze.

Wendeta, tandet, miewłsce przedawania różnych rzeczy stąd Wendetarz, wendetariski.

Wersal, wielka litera, ja-ko z początku, lub od punktu. stąd wersalowa litera.

Weżyłko, 1. nasienie węże, albo jayko wężowe. 2. plac wymierzony na 10. pretów w szersz, i tyleż w dłaż t. i. 100. pretów kwadratowych.

Wiaduk, przewodnik, albo świadom czego.

Wiano, zapisy meza że- nie n. p. wzięła, do- stała, trzyma tę wieś wianem. zaś. Połag, to rodzice dają córce za mąż, lub do klasztoru idącej.

Wiatrowisko, miejsce, gdzie się wiatry często zbiegają.

Wiążan, wiązanka, wią- ska.

Wiel-wobienne, uniwersał-wzywający na po- spolite ruszenie.

Widz, dozorca, wiedz.

Wieca te (plat.) roki

Ed

wiel.

wielkie, sądy ziemskie	Wikomt, namiestnik Gra-
n. p. wieca nie doszły.	fa.
Wiecha, wieniec z czego-	Wila, głupiec. n. p. o bo-
kolwiek, jako u winia-	gacza wilo.
rzów przy szynkowni,	Wilcza choroba, gdy kto
złąd przysłowie: Wie-	żrze wiele, a nie mo-
cha bez wina i piwa,	że się naieść.
tytuł bez rzeczy. Spra-	Wilkom, puhar duży.
wiedliwość ich pod	Wiłuię, nawilał, osza-
wiechą przedawaia;	lał.
od wiechy do wiechy	Wiły robić, szaleć.
pije. t. i. od karczmy	Winę biorę z kogo, ska-
do karczmy.	zuie na karę pieniężną.
Wiekiera maczuga, pał-	Winorośl, lato-rośl
ka, łaska pastusza.	winna, która owoc
Wielkierz, ustawa po	wydaie.
spółstwa potwierdzo-	Wino S. Jana, porzeczeki.
na od zwierzchności.	Wiotchy, wytarty, stary.
Wiernek, faworyt.	wiotcha suknia, trze-
Wierśza, co naryby zaśta	wik.
wuiz.	Wiotesz, wioteszka, sta-
Wierzba, powrozek z	rzyzna, suknia wytar-
tyka.	ta.
Wierzbieniec, wierzbo-	Wiotesznik, partacz,
wy gay.	starych rzeczy popra-
Wierzchowisko, sam	wiacz.
wierzch drzewa.	Wiotzeig, starzeig się.
Wierzysko, gdzie drwa	Wiszoprost, linia geome-
rabia.	tryczna.
Wijadł, miecielica, ku-	Witay mi: to, dobry to
rzawa, zawierucha.	zysk, obrywka, dochod,
Wijadło, kolowrotek	grzanka &c.
do zwijania nici.	Witwina, kozłina, mło-
Wikle mi się, mietle mi	kicina, chrościna, ro-
się, męti mi się, wije	dzay łozy, z któreyko-
mi się na języku.	szyki płata.

Właz

- Wlaz, wtret, wtrecien, który sie wdarł na urząd mocą.
- Włochaciny, kosmaciny, złąd Włochaty.
- Włoczek, bronownik.
- Włoczką pisać, literami ciągłemi pisać, abo jednym ciągiem, jako prędko pisać.
- Włosisty, włosow pełny, obrosły.
- Włosie, to. (collect) n. p. deka z włosia.
- Włosiasty, do włosów podobny.
- Włosisty, pełny włosów, obrosły.
- Włoię, ta. włosie u wędz.
- Włudzam, wmawiam n. p. włudzie w chorego lekarstwo, potrawę; włudzał to zdanie w serce jego.
- Włudzić się w kogo, wkraść się w taszę.
- Wnętr, nie dobrze czyśczonej koń. Cwik o kogutach.
- Wodociąg, rumus, pompa.
- Wolanie, ci, którzy osiedli wole, to jest, nowe osady.
- Wonianka (z zioł) p.
- Równianka.
- Woznik, koń do wozu, karety.
- Wrąb (w lesie) wrąbanie, n. p. wrąb mu w lesie na budynki na opał pozwolono.
- Wrąb wołku, krążek wołku.
- Wrąb, wrąbka, karb, narzynanie.
- Wrog, wyraża co złego jako ta chorobę, zara, zę &c.
- Wrona (u becзки) dziurka. n. p. beczkę na wronę postawił.
- Wrzeczadź, tańcużek krótki u drzwi, abo zapora. n. p. zawrzeć na wrzeczadź; zemknąć wrzeczadź ze skobla.
- Wrzedzienica, wrzód ciekący ustawienie, otwarty.
- Wkopec, nazad, wstecz.
- Wspora, podpora. Wspora u mostu, poręcz.
- Wstępień mąż, gotota w dom majątney żony wstępniący.
- Wstępy, wstępna środa, popielecowa.
- Wstępna niedziela, pierwsza postu.
- Wstępna mowa, przedmo-

mowa.

Wstępna uczta, którą da-
je wstępniący na god-
ność.Wstępna wojna, sama
potyczka.Wstępne; wstępne pie-
niądze, podarek, któ-
ry daje wstępniący do
cechu, kolegium, &c.Wstępnię z kim w szran-
ki, pojedynkuje.Wszczynam się za kim,
wymnię się za kogo.Wszędybył, wszędybył-
ski, wszędybyły, bie-
gas.Wzroł, wzroły, *wszy*
gęsie, końskie, świnię.

Wuyna, wuięka.

Wul, wole.

Wybiegaściana, dach, ro-
la; wydać się, występuje,
wykracza.Wybiegać się z czym,
uniknąć, uysć.

Wybiegłość, wydatność

Wyelić się, ozdrowieć.

Wycwerki, rycwerki,
łamanie, strzepienie
głosu, trele, &c., Wy-
cwerkuje.Wyderek, wyderkaś, i.
jest, gdy kto daje pew-
ną sumię, a tymczasem
nim się ta summa odda,trzymają w ony sumie
małenstwo, z której
pożytek bierze z. Ku-
pno niedługo, kie-
dy kupujący albo prze-
dający wynawdają so-
bie, iż, jeśli się im nie
spodoba, do swego
powrócą.Wyderkowe prawo, jest
przedawać małość
zostawiać sobie pra-
wo i moc odkupienia.Wyderkuje, wyderko-
wym prawem kupuje,
nabywam, &c.Wyderkownik, wyder-
karz, wyderkowy,
&c.Wygrzonąć, wygrześć,
zgrzebać co kiykiem,
łopatką, &c.Wyiskrzyć, kogo, ogo-
łocić, &c., wyiskrzyć
się.Wyuchtować skurę, wy-
prawić na uchtę, wy-
uchtować kogo, ko-
mu zadek, obić.Wyklekać co na kim,
wymodzi.Wykochać drzewo, wy-
chowac, sprawić aby
buyno rosło.Wykochać się, buyno u-
rosć. n. p. wykochała
się.

- się drzewo.
Wykop, rów.
Wykręcam n. p. na ko-
niu, w tańcu, szablą
&c. Wykręcam zaś,
n. p. kiy zrak komu abo
chustę mokrą.
Wyłgać urząd, posel-
stwo, udać się za po-
sta, nie będąc im.
Wyłknąć jaie, połknąć,
do szczętu wypić.
Wylupek, wyreblak, o-
rzech dożrzały, który
sam wypada z cząstki.
Wymaga się strzała, ku-
la, &c. impet traci.
Wymaga się rola, wy-
radza się, wysila się.
Wypacza się, wypreża
się, wychyla się ściana,
&c.
Wypłócić ziemię, za-
siewaniem ustawić nowym
niewodzącą uczynić.
Wypowiedz, rozbrat,
Wypreżam, co wychy-
lam, wyginam.
Wyprótek, który po
śmierci matki wypróty
z żywota, jako był Ce-
zar.
Wyreblak, p. Wylupek.
Wyrobek, zarobek.
Wyrocznica, miejsce wy-
rokow, n. p. W wyro-
- cznicy Bóg wyroki ży-
dom, a czart poganom
dawał.
Wyrodziły grunt, wyro-
dziło drzewo &c. wy-
rodzone.
Wyroń, zroń. koń tak
stary, że go po zębach
poznać nie można.
Wyrwa, szyderz, oszuft,
fmyk.
Wyrzezek rzeżaniec.
Wylarknąć jaie miętko
gotowane, z szelestem
wypić.
Wysep (ten) abo Wy-
spa (ta) ztąd wy-
śpiarz, wyśpiasty.
Wystrzelić działo, pi-
stolet. 2. kulę z musz-
kietu. 3. zdroj z opo-
ki wystrzelił: wytry-
snął. 4. Wystrzelił z
domu, uciekł.
Wysysam co z palca,
zmyślam.
Wyszczyniam głowę,
rękę, wychylam.
Wyszpocić gębę, wy-
krzywić.
Wytarczka, wycieczka
na nieprzyjaciela.
Wytecz, wytykanie w po-
lu. ztąd, Wytecznik,
wytykacz.
Wytrykusz, mający straż
nad

nad skarbami kościoła.

Wytrzeszcz. człowiek o-
czu dużych wypykłych.

Wytwarzam się z czym,
wytwornie co czynię.

Wywoływam kogo na
rękę. wyzywam na po-
jedynek.

Wyż, wyża. wysokość.

Wyżlina, wyżlina, bydłę
cy pusł bez mięsa.

Wzbic lud, zbuntować.

Wzdać kogo o co, za co,
wydać aktwet przeciw
komu.

Wzdymać się za kim,
wymuć się.

Inne są. Włosnie.

Włok. prędko. Wpół.

wieczny. Wzrostkorod-

na ziemia. Wtórorzędny

Wygarbować kogo. Wy-

jawia się koinu sen, iści-

się. Wyrozumay głos,

Śc.

Z. Z.

Z. nieobaczka, z niepo-
strzeżenia, niespodzia-
nie.

Za kaletę kogo wodzić,
oszukiwać w pienią-
dzach.

Zabaczywam, zapomi-
nam.

Zabażyło mi się, zama-
rzyło się, zachciało
się.

zabi krzek, są nasiona

ich. Skrzek zaś, to sa-

mo co skrzeczenie, rze-

gotanie.

Zabijam komu za żywe,

n. w. dokuczam barzo.

Zabita śmierć. n. p. na

zabitą śmierć zaśluził,

na garło.

Zaburzam, wzburzam.

Zachwyceniem ruszo-

ny. kadukiem.

Zaciąg 1. zaciągnięcie z

miejsca na miysię. n. p.

cieście do snadnieysze-

go zaciągu drzewo

fiekierą ulżywiają, 2.

zamysł, przedsięwzię-

cie. n. p. zaciąg to

wielki, ale daremny,

3. pańszczyzna wie-

śniakow. n. zaciąg na

pańskim odprawować

4. Werbunek. n. p. za-

ciąg wojska. ztąd za-

ciągowe, zaciężne

wojska, zaciężnik,

zaciężnik. Śc.

Zaciekać. 1. przecieka wo-

da. 2. oczy mu zacie-

kły od uderzenia. t. i.

krwią nabiegły. 3. bie-

gę daleko n. p. pies za-

zaiącem daleko za-

ciekł.

Zadać furmanowi Śc.

dać zadatek.

žadny, szpetny.
 żądnie go zowią; nie-
 pięknie go przezwano.
 Żadzierzg, żadzierg, wę-
 zel trudny do rozwią-
 zania. żąd Zadzier-
 giem, żadzierzgam
 rozdzierzgnąć.
 Żadzierek, ranka żadarta.
 Żagłobić, zaklinić.
 Żagłówek, poduszka.
 Żaja dleś dług, odiadłeś,
 tak zapileś.
 Zakończam, zaostrzam.
 Zakrawam Włocha, ży-
 da &c. naśladowię, po-
 chodzę na Włocha.
 Załapic, zachwycić, za-
 grabić.
 Załawiam na co, gonię
 na co, na biedę, na
 nieszczęście.
 Zaletne, podarek zaletny.
 Zakula, klecha, bakalarz
 na wsi.
 Zamierzchno mi w o-
 czach, ciemno mi sta-
 nęło.
 Zamraczam, dmię n. p.
 chmura słońce zamro-
 czyła.
 Zamtuz, dom nierządny.
 Zanadrze (to) sing. Za-
 nadra (te) plur. pazu-
 cha, zapazucha. n. p.
 W zanadrzech, w za-
 nadra, w pazuchę, w

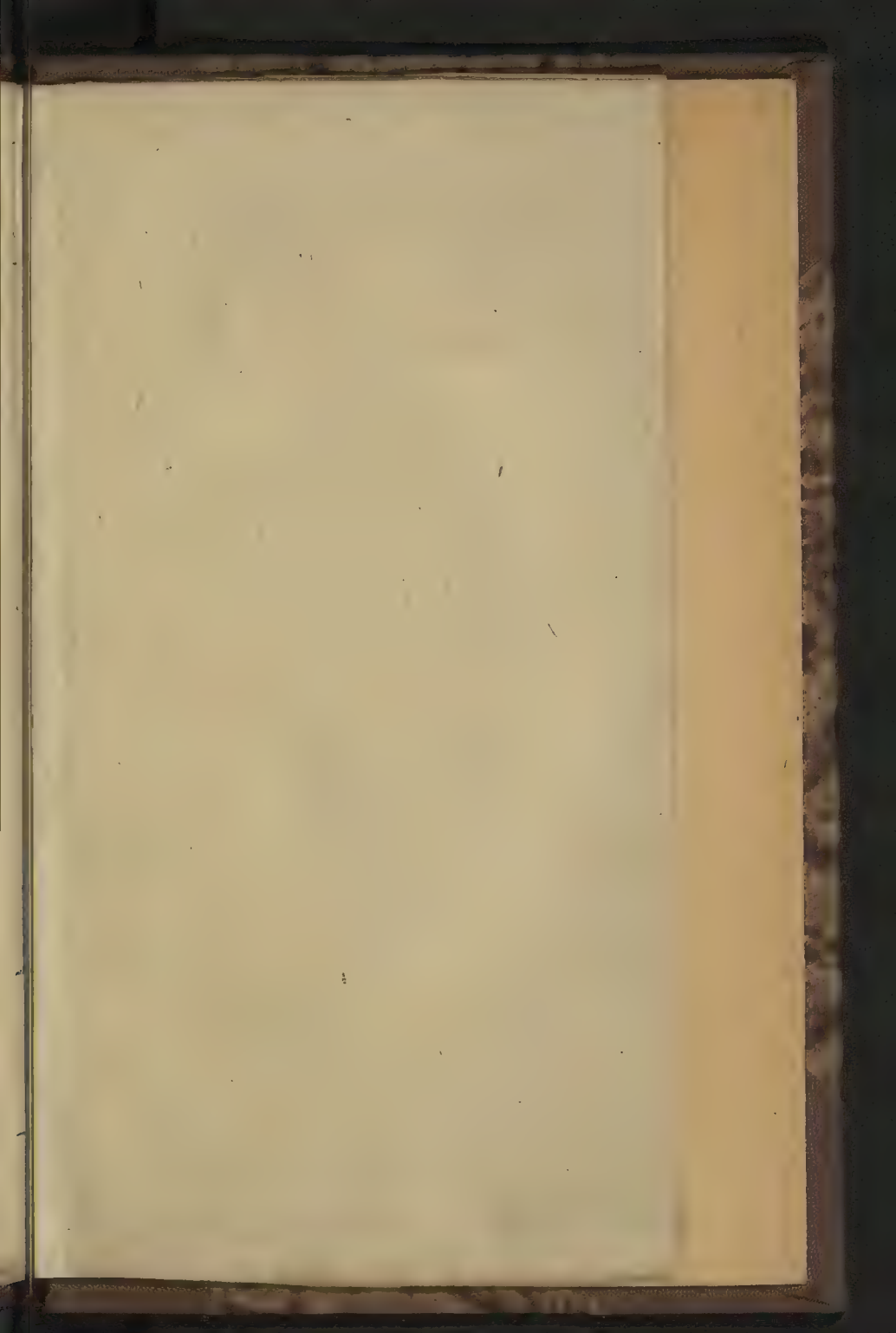
zapazuchę &c.)
 Zanadrzyfty, zanadra
 szerokie mający.
 Zapad słońca, zachód.
 Zaparstek, jaś zaległe.
 Zaperzam się, biorę twarz
 niewesołą, pachmurną,
 gniewliwą.
 Zapeziały (o zwierzę-
 tach) zamilkły (o
 ptakach) które bu-
 szney rosnąć nie do-
 szły.
 Zarwon. n. p. zarwone
 nie wiem, komu ta-
 kie szczęście, nie za-
 zdrośne, zarwona taka
 malpa, tak brzydka nie-
 wiasta.
 Zarzecz, domy za rze-
 kę tak zamoście, za-
 błocie, zawiśle, za-
 dzwinie, zaśtole, tak
 podławie, poddaże.
 tak miedzymurze &c.
 Zarzew (ta,) zarzewie
 (to) węgle żarzyste,
 żywe, z popiołem, albo
 w popiele.
 Zastęp. 1. posłki żołnier-
 skie przyjacielskie. 2. za-
 stęp wału, rzeczo sypa-
 na dla ochrony, zaśto-
 ny robotników, żoł-
 nierzy &c. n. p. Wy-
 stawic przedbramny
 Za-

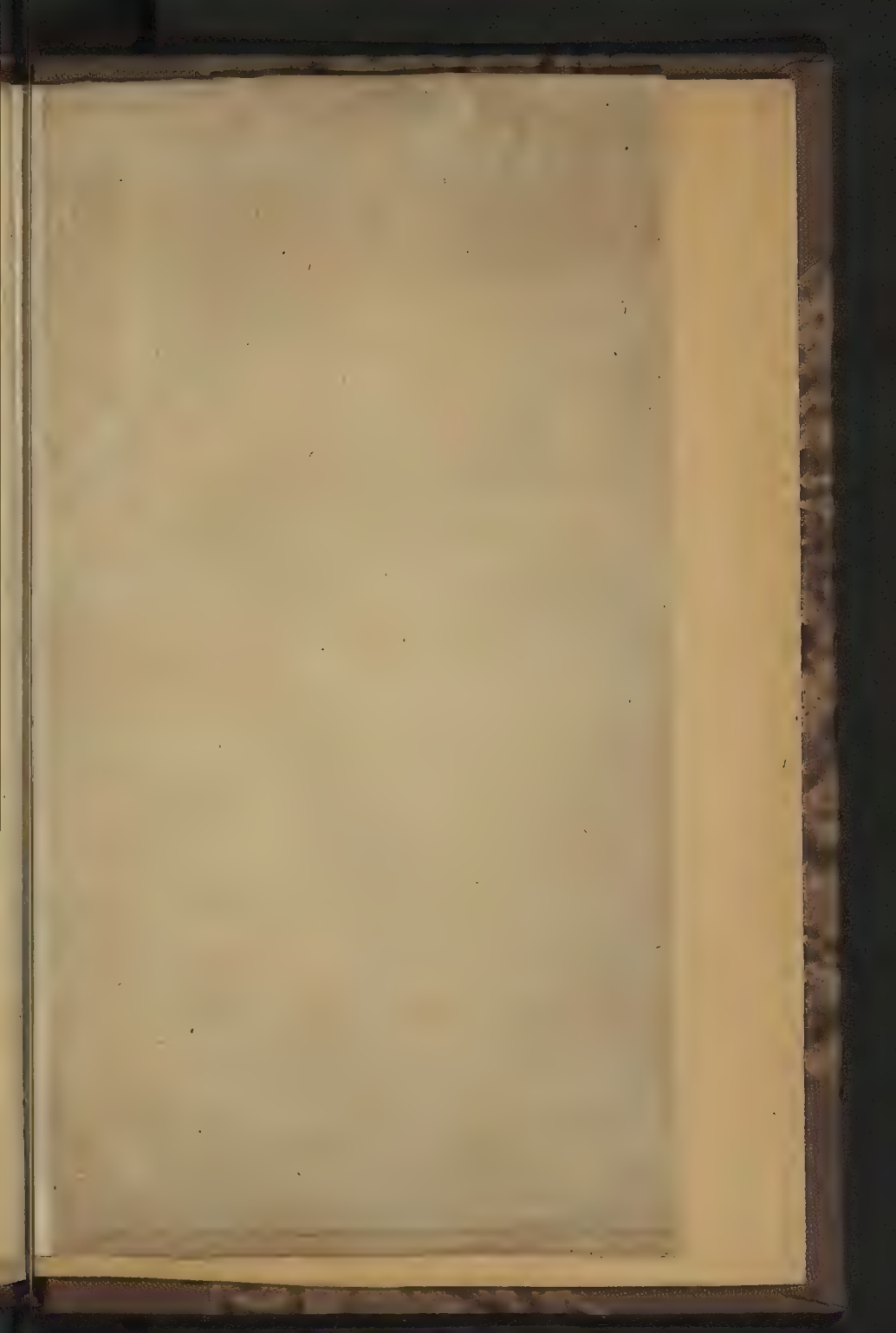
zaślep, za zaślepami	dom stary, obaliny.
robotnicy robią.	Zgubił, (ta) zguba.
Zaślepów Bóg, wojsk.	Ziadł go, podobny do
Zaśleczył przyjaźielski,	niego.
szukurs, posłki wojen-	Zieleń (ta) farba zielo-
ne.	na jakakolwiek.
Zaśleczyty sypać, rodzaj	Ziewaczka, poziewanie
wałow.	zbytnie.
Zbiera się wrzód, repi	Zimnica, gorączka, zi-
się, zbiera się dobrych	lna, trząśca, ograżka,
ludzi, ubywa.	febra.
Zbożny, pobożny.	Zimostradki, owoce roz-
Zdeb, zbik, kot dziki.	maite nie rychło do-
Zdużam, zdołam.	żrzewiające.
Zdechł na grosz, na ła-	Zimowla żołnierska, zi-
koci, na nowiny Etc.	nowanie wojska.
bardzo żąda.	Zimozrzały, późno do-
Zdycha, umiera nad tą	żrzewiający.
pracą, zawsze nad nią	Ziołożwierz, czuło zioł.
siedzi, pilnuje jej.	ziele czuące jako
Zębaty człowiek, n. w.	zwierz, mające natu-
swarłowy.	rę i ziele i zwierza.
Zębate piśmo, trudne do	Złaynik, złanik, miesza-
zrozumienia.	niet z różnego rodza-
żelw, żelwica, żółwica,	ni bestyi.
świeść, siostra męża,	Złod, pada, deszcz z śnie-
żemla, chleb pszenney.	giem pomieszany.
żefica, żniwacz, żni-	Zamieśnik, zdrayca.
wiarz.	Zmigrosz, żminda, ską-
żenin, żeński sprzęt.	py.
żerzec, żerca, dziewo-	Zmijowiec (kamień)
śląb, swat.	który jad wyciąga.
Zgliżcze, zgorzelina,	Zmówiny, zrękowiny,
zgorzelisko, miejsce	zaręczyny.
pożaru.	Zmrózek, zmuręk,
Zguilki, domiszczko,	mżyk, mżytek, ślepa
	bob.

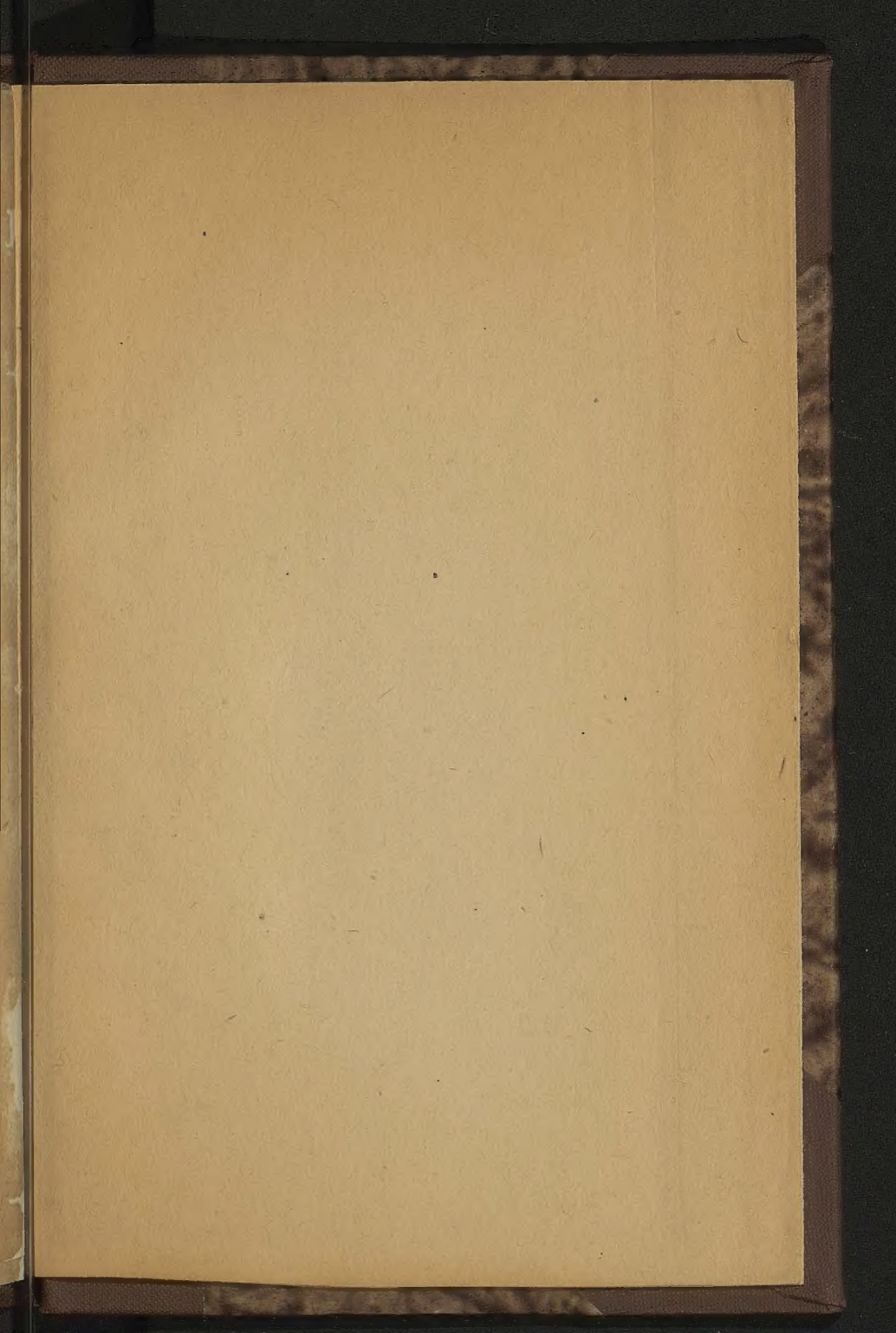
babka, (gra taka.)	ca.
Znamie Niebieskie, zo- dyak.	Zwarzyć żelazo, kilka sztuk w jedno skować.
Znamie przyrodzone, blizna.	Zwężyć, spąchać, po- czuć węchem,
Znódy, pot, ztąd znoię się	Zwolę, zezwalam. ztąd zwolenie.
Zola, luzyny, popioł wy- warzony niezgodny.	Zwolennik, naśladowca, uczeń.
żoładkuie (po prośu), gniewam się.	Zwora, spona 2. Sfora dla psów.
żoldak, który nie zgrun- tu, lecz za żołd służy,	Zwiozło mu się, pojecha- mu to bez kary.
ztąd żołdowanie, żoł- daństwo, żołdowy,	Zwyciężczyzna, prawa zwycięskie.
żolduie.	Zydło, żywność.
żołtarz, Płalterz.	Zywocina, żywa rzecz jakakolwiek.
żóraw wojenny, machi- na, którą kamienie du- żo ciskano do muru.	Zygielgarn, nici do pako- wania.
żucham, żuchłę, żuię.	Zywnie, dziwnie, bar- dzo.
żuchel (ten) kęs.	Zywopłon, żywoniost, żywa płonka abo zie- le, do którego gdy człek przyśtąpi, liścia zbiera a gdy odstąpi, wnet się rozwija, dot- knięcie, z liści się ogo- laca.
żuchwa, czełusć w gębie.	
Zuchwała, 1. zuchwa- łość 2. zuchwalca.	
Zuczam, / przyuczam ztąd uczam się.	
Zufan, tyżka żelazna z dziurkami.	
Zufka, zupa, bulion,	
Zwayca, zwadzca, zwad	

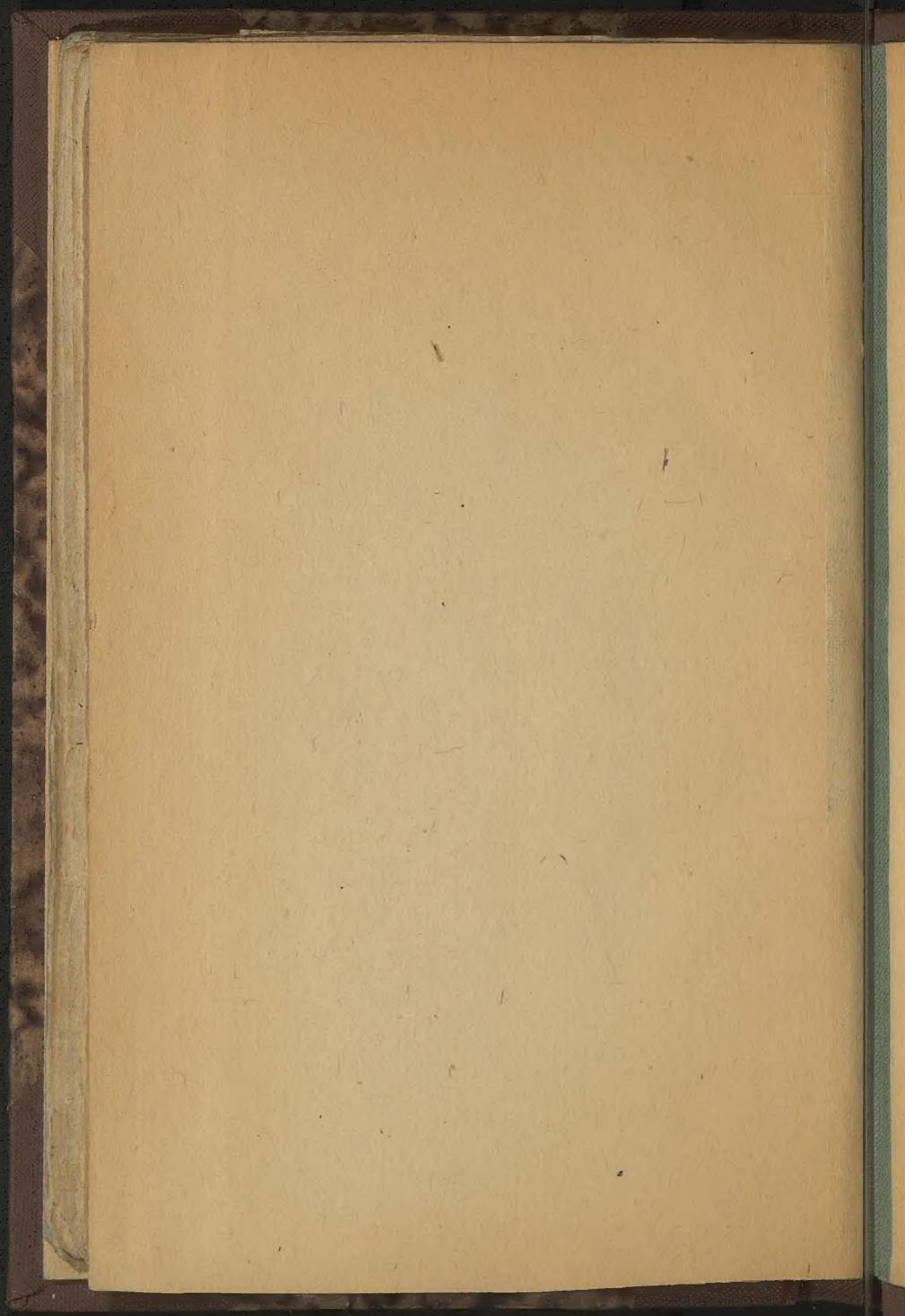

Biblioteka Jagiellońska

stdr0016281

